

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LV

9

ZÁŘÍ 2026

Volarský sekáč

Vraždy, vraždy, vraždičky

Volarské pečení

Pohádka v muzeu

Volarské léto s párou

Zahájení výtvarného workshopu

Závěrečná vernisáž VVV

Pout' u Stožecké kaple

Foto PM, JP, LB

V rámci 11. ročníku Výtvarného workshopu Volary, který letos hostil 21 výtvarníků z devíti zemí, vznikl obraz připomínající volarský pochod smrti. Autorkou je iránská výtvarnice a kurátorka Yasmin Golshani, kterou téma hluboce oslovilo při návštěvě zdejšího muzea. Stejně jako všechny ostatní obrazy vytvořené v rámci workshopu, i tento zůstává ve Volarech.

jp

Slavnosti

Máme za sebou 32. Volarské slavnosti dřeva. Nejnáročnější a nejvýraznější kulturně-společenskou akci roku. Akci, která k Volarům neodmyslitelně patří a pro mnoho lidí jsou právě slavnosti dřeva tím prvním, s čím si Volary spojují. Jejich význam dokresluje mimo jiné i složení návštěvníků. Vždyť jen nedělního pochodu v dřevácích se účastnili zástupci třiasmdesáti měst a obcí z pěti zemí a doslova všech generací, přičemž nejmladšímu bylo pouhých sedmnáct dní a nejstaršímu 94 let. Slavnosti dřeva však nejsou jen stánky, řemeslníci či hudební produkce, ale především příležitost k setkání. Bylo nám velkou ctí prožít je nejen s přáteli z Čech, ale mimo jiné i z Grainetu, Perlesreutu či Helmbrecht-su, tedy měst, se kterými nás spojuje společná historie.

Onen předposlední srpnový víkend je však pouze pověstný vrcholek ledovce. To, co je pro většinu z nás skryto, je ohromné množství práce, které slavnostem předchází a doprovází je. Proto si všichni ti, kdo jakýmkoli způsobem přispěli k jejich zdaru, zaslouží velké poděkování.

Především je to naše kulturně informační centrum, které nese hlavní tíhu příprav i samotné realizace. Je až neuvěřitelné, v jak malém týmu a s jakým klidem to zvládají. Obdivuhodný výkon každoročně podávají Technické služby, bez kterých by se slavnosti mohly jen těžko uskutečnit, a totéž se dá říci o hasičích. Velkým dílem přispěly Městské lesy včetně Hotelu Schreiner či naše „zuška“. Pro mě jako pro starostku je neskonalé povzbuzující sledovat, jakým pohodovým, bezproblémovým, aktivním a veskrze vstřícným způsobem spolu dokážou spolupracovat. Velký dík patří v neposlední řadě i všem občanům města, kteří snášeli všechna ta omezení a nepohodlí, která s sebou pořádání takovéto akce nutně nese.

Zástup těch, kteří si zaslouží poděkování a uznání, je velice dlouhý a těžko je sem všechna vtěsnat. Sponzoři, partneři a každý, kdo sebemenším dílem přispěl. Protože každá pomocná ruka, každá vstřícnost i povzbuzení Volarské slavnosti dřeva posunuly o kousek dál. A nejen je.

Ještě jednou díky všem.

Martina Pospíšilová, starostka

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

ZM bere na vědomí „Návrh přípravného výboru na konání referenda o realizaci uceleného obchvatu města Volary“ a vyhlašuje místní referendum souběžně s volbami do zastupitelstev obcí ve dnech 9. října 2026 v době od 14:00 do 22:00 a 10. října 2026 v době od 8:00 do 14:00 o otázce „Souhlasíte s tím, aby orgány města Volary v samostatné působnosti bezodkladně podnikly veškeré kroky k realizaci uceleného obchvatu města, a to přednostně k výstavbě obchvatu silnice I/39 s navazujícím obchvatem silnice II/141, a zavázaly se k aktivní součinnosti při přípravě těchto staveb, včetně majetkoprávního vypořádání dotčených pozemků?“, o níž má být v místním referendu rozhodnuto s předpokládaným rozpočtem na konání místního referenda ve výši 80 400 Kč.

ZM stanoví předsedovi komise odměnu za výkon funkce ve výši 1 500 Kč, místopředsedovi komise odměnu za výkon funkce 1 200 Kč, zapisovateli komise odměnu za výkon funkce 1 200 Kč a členovi komise ve výši 1 000 Kč.

ZM schvaluje podání žádosti o bezúplatný převod nemovité věci, pozemku p.č. 3108/6, v k.ú. Volary, od České republiky, příslušnost hospodařit s majetkem státu Státní pozemkový úřad, pro stavbu nové ČOV ve Volarech.

Více informací naleznete na www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ZÁŘÍ 2026

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Volby do zastupitelstva města 2026

Uběhly čtyři roky a opět se nachýlí čas komunálních voleb. V letošním roce nás čekají nejen komunální volby, ale i hlasování v místním referendu. Dovolte mi, abych vás stručně seznámil s nejdůležitějšími informacemi.

**Volby do zastupitelstva města Volary se uskuteční
v pátek dne 9. října 2026 od 14:00 do 22:00
a v sobotu dne 10. října 2026 od 8:00 hodin do 14 hodin.**

Do všech volebních místností je bezbariérový přístup. Místem konání voleb **ve volebním okrsku č. 1 je volební místnost v budově MěÚ, Náměstí 25, ve Volarech, místnost č. 19** (přízemí), a to pro voliče, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **5. května, Česká, Dolní Sněžná, K. V. Raise, Magdaléna, Mlynařovická, Mlýnská, Náměstí, Nová, Pod Kostelem, Prachatická, Příčná, Samoty a Zlatá stezka.**

Volební okrsek č. 2 je umístěn ve volební místnosti v budově Infocentra Volary (městská galerie u hotelu Schreiner), **Náměstí 325, ve Volarech**, zde jsou zařazeni voliči, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **Nová kolonie, Sídliště Míru a Šumavská.**

Poslední **volební okrsek č. 3 je umístěn ve volební místnosti v budově Městských lesů Volary, s. r. o. v Kasárnách 645, ve Volarech, zasedací místnost**, a to konkrétně pro voliče, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **Budějovická, Finské domky, Brixovy Dvory, Chlum, Kollárova, Krátká, Luční, Mlynařovice, Petra Voka, Pod Tratí, Revoluční, Sipplov Dvory, Soumarská, Soumarský Most, Stögrova Huť, Tolarova, U Nádraží, V Kasárnách a Tovární.**

Volební zákony stanoví pravidla, které je nutno při volbách respektovat. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území České republiky.

Voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Každý volič hlasuje osobně. Zastoupení není přípustné. Každý volič může v týchž volbách hlasovat pouze jednou.

Voliči předstupují před okrskovou volební komisí a hlasují v pořadí, v jakém se dostavili do volební místnosti.

Totožnost a státní občanství prokáže volič občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky, jde-li o cizince, průkazem o povolení k trvalému pobytu nebo potvrzením o přechodném pobytu, osvědčením o registraci nebo dokladem jiného státu prokazujícím totožnost.

Okrsková volební komise hlasování ve volební místnosti voliči neumožní, jestliže volič neprokázal okrskové volební komisi svoji totožnost, volič neprokáže své právo hlasovat ve volebním okrsku, pro který je tato okrsková volební komise ustavena, existuje překážka ve výkonu práva volit, nebo se volič před hlasováním neodebral do prostoru určeného k úpravě hlasovacího lístku a k jeho vložení do úřední obálky.

Volič, který namítá, že není uveden ve výpisu voličů, ačkoli by tam uveden být měl, okrsková volební komise doplní do výpisu voličů po ověření voličova práva hlasovat ve volebním okrsku u obecního úřadu.

V prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků nesmí být nikdo přítomen zároveň s voličem, výjimkou je využívání asistence voličem.

S voličem, který pro zdravotní postižení nemůže sám vybrat nebo upravit hlasovací lístek, nemůže číst nebo psát nebo z jiných důvodů potřebuje pomoc jiné osoby, může být na jeho žádost v prostoru určeném k úpravě hlasovacího lístku a k jeho vložení do úřední obálky přítomna jiná osoba a hlasovací lístek za něho v souladu s jeho pokyny vybrat nebo upravit a vložit do úřední obálky. V případě, že asistenci poskytl na žádost voliče člen okrskové volební komise, provede o tom okrsková volební komise záznam do výpisu voličů.

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních nebo rodinných důvodů obecní úřad a v den voleb okrskovou volební komisí o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě okrsková volební komise vyšle k voliči 2 své členy s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou a hlasovacími lístky. Při hlasování postupují členové okrskové volební komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování.

Hlasování v místním referendu

Místní referendum se uskuteční souběžně s volbami do zastupitelstva města ve dnech **9. října 2026 od 14:00 do 22:00 a v sobotu dne 10. října 2026 od 8:00 do 14 hodin.**

Hlasovací okrsky jsou shodné s volebními okrsky a stejně tak jsou shodné volební místnosti a hlasovací místnosti.

Pátek 17. 7., čas ohlášení události 11:37

POŽÁR OVESNÁ

Jednotka SDH vysílána k likvidaci požáru lesa v nepřístupném terénu. Na místě zřízena dálková doprava vody za pomoci naší přenosné stříkačky. Spolupráce s okolními jednotkami. Zásahující technika SDH Volary – DA L1T + PS15 1+4.

Sobota 18. 7., čas ohlášení události 13:03

DOPRAVNÍ NEHODA SE ZRANĚNÍM

Jednotka SDH spolupracovala se ZZS Volary, LZS K13 a DI Prachatic u dopravní nehody motorkáře, který nezvládl pravotočivou zatáčku a skončil mimo vozovku. Zraněný transportován LZS. Zásahující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3.

Pátek 24. 7., čas ohlášení události 13:50

POŽÁR VOLARY

Na žádost hajného vyjíždí družstvo k prověření požáru lesa v nepřístupném terénu, po průzkumu povolána druhá cisterna. Bylo nataženo 300 metrů hadicového vedení k likvidaci požáru. Zásahující technika SDH Volary – CAS20-1 1+4, CAS20-2 1+3, SxS čtyřkolka 1+1.

Sobota 25. 7., čas ohlášení události 14:31

DOPRAVNÍ NEHODA

Zajištění dopravní nehody, poskytnutí první pomoci zraněným. Střet OA s motorkou na komunikaci Volary-Blažejovice. Zásahující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3.

Místem konání místního referenda **v hlasovacím okrsku č. 1 je hlasovací místnost v budově MěÚ, Náměstí 25, ve Volarech, místnost č. 19** (přízemí), a to pro voliče, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **5. května, Česká, Dolní Sněžná, K. V. Raise, Magdaléna, Mlynařovická, Mlýnská, Náměstí, Nová, Pod Kostelem, Prachatická, Příčná, Samoty a Zlatá stezka.**

Hlasovací okrsek č. 2 je umístěn v hlasovací místnosti v budově Infocentra Volary (městská galerie u hotelu Schreiner), **Náměstí 325, ve Volarech**, zde jsou zařazeni voliči, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **Nová kolonie, Sídliště Míru a Šumavská.**

Poslední **hlasovací okrsek č. 3 je umístěn v hlasovací místnosti v budově Městských lesů Volary, s. r. o. V Kasárnách 645, ve Volarech, zasedací místnost**, a to konkrétně pro voliče, kteří jsou přihlášení k pobytu v ulicích **Budějovická, Finské domky, Brixovy Dvory, Chlum, Kollárova, Krátká, Luční, Mlynářovice, Petra Voka, Pod Tratí, Revoluční, Sipplovy Dvory, Soumarská, Soumarský Most, Stögrova Huť, Tolarova, U Nádraží, V Kasárnách a Tovární.**

Při souběhu místního referenda s volbami do zastupitelstva města plní okrsková volební komise zřízená podle volebního zákona rovněž úkoly okrskových komisí pro místní referendum.

Okrsková volební komise plní rovněž úkoly okrskové komise pro místní referendum je oprávněna rozdělit svou činnost mezi jednotlivé členy komise tak, že někteří budou vydávat hlasovací lístky a úřední obálky pro místní referendum a jiní volební lístky a úřední obálky pro hlasování ve volbách.

Osoba přicházející do volební (hlasovací) místnosti však musí být schopna bez obtíží rozpoznat, u kterých členů komise jí budou vydány volební či hlasovací lístky a úřední obálky jednak pro místní referendum, jednak pro volby. V případě absentujícího nebo nedostatečného označení, musí okrsková volební komise voliče na oba typy hlasování výslovně upozornit.

Okrsková volební komise může vydat hlasovací a volební lístky a úřední obálky až poté, co budou zjištěny jednak vůle voliče ohledně toho, jakého typu hlasování se chce zúčastnit, a jednak jeho oprávnění v místním referendu a volbách hlasovat, resp. volit. Automatické vydání hlasovacích a volebních lístků a úředních obálek není přípustné.

Společná je i hlasovací a volební schránka. Hlasovací lístky pro místní referendum budou barevně odlišeny od volebních lístků pro volby do zastupitelstva města.

Hlasovací lístky pro místní referendum nebudou doručeny do schránek občanů, ale budou k dispozici pouze ve volební místnosti.

Oprávněná osoba hlasuje osobně, zastoupení není přípustné. Oprávněné osoby předstupují před okrskovou komisí a hlasují v pořadí, v jakém se dostavily do hlasovací místnosti.

Oprávněná osoba po příchodu do hlasovací místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni hlasovat na území České republiky, platným občanským průkazem, jde-li o cizince, průkazem o povolení k pobytu nebo platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky nebo cestovním průkazem. Po prokázání oprávněnosti hlasovat v místním referendu a záznamu do výpisu ze seznamu oprávněných osob okrsková komise vydá oprávněné osobě hlasovací lístek a úřední obálku.

Neprokáže-li oprávněná osoba svou totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni hlasovat na území České republiky, nebude jí hlasování umožněno.

Oprávněná osoba, která se dostavila do hlasovací místnosti s hlasovacím průkazem, je povinna tento hlasovací průkaz odevzdat okrskové komisi. Okrsková komise hlasovací průkaz k výpisu ze seznamu oprávněných osob přiloží a doplní údaje o oprávněné osobě do výpisu ze seznamu oprávněných osob; poté jí vydá hlasovací lístek a úřední obálku.

V prostoru určeném pro úpravu hlasovacího lístku nesmí být nikdo přítomen zároveň s oprávněnou osobou. S oprávněnou osobou, která nemůže sama upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu anebo nemůže číst nebo psát, může být s jejím souhlasem v prostoru určeném pro úpravu hlasovacího lístku přítomna jiná oprávněná osoba, nikoliv však člen okrskové komise, a hlasovací lístek za ni upravit a vložit do úřední obálky.

Oprávněná osoba může ze závažných důvodů, zejména zdravotních, požádat obecní úřad a v den hlasování okrskovou komisí, aby mohla hlasovat mimo hlasovací místnost, a to pouze v územním obvodu hlasovacího okrsku, pro který byla okrsková komise zřízena. V takovém případě okrsková komise vyšle k oprávněné osobě 2 své členy s přenosnou hlasovací schránkou, úřední obálkou a hlasovacím lístkem. Při hlasování postupují členové komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování.

Pro místní referendum budou vytvořeny nejen tři okrskové komise, ale také místní komise, která po celou dobu hlasování dohlíží na průběh místního referenda, organizuje činnost okrskových komisí, rozhoduje o stížnostech na postup okrskových komisí, sčítá hlasy, zjišťuje výsledky hlasování na podkladě zápisů okrskových komisí a uveřejňuje výsledky hlasování v místním referendu.

Mgr. et Mgr. Pavel Vaculka
tajemník

Neděle 2. 8., čas ohlášení události 02:38 DOPRAVNÍ NEHODA

Zajištění a nasvícení místa nehody. Osobní automobil vyjel mimo komunikaci a čelně narazil do rodinného domu. Zasahující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3.

Úterý 4. 8., čas ohlášení události 17:19 POŽÁR

Obě cisterny vyslány k požáru OA a přilehlého uskladněného dřeva do osady Vlčí Jámy. Spolupráce s SDH Lenora a HZS Vimperk. Zásahující technika SDH Volary – CAS20-1 1+4, CAS20-2 1+4.

Čtvrtek 6. 8., čas ohlášení události 19:16 TECHNICKÁ POMOC STRÁŽNÝ

Jednotka SDH vyslána na pomoc místní jednotce s AZ30. Jednalo se o odstranění obtížného hmyzu ve stítě bytovky. Zásahující technika SDH Volary – AZ30 1+3.

Sobota 8. 8., čas ohlášení události 11:58 TECHNICKÁ POMOC

Na žádost ZZS vyjela jednotka SDH s pomocí vyhledání zraněné osoby a následný transport do sanitky. Naučná stezka Řepěšín – Krejčovice. Zásahující technika SDH Volary – DA L1T 1+1, SxS čtyřkolka 1+1.

Místní referendum o obchvatu Volar: Jak a o čem budeme hlasovat?

Vážení spoluobčané,

u příležitosti nadcházejících komunálních voleb nás čeká také historicky první místní referendum v našem městě. Budeme v něm společně rozhodovat o budoucnosti dopravy ve Volarech. Jelikož se množí dotazy na to, jak bude hlasování technicky probíhat, dovoluji mi stručně shrnutí nejdůležitějších pravidel.

O čem přesně budeme hlasovat?

V hlasovací místnosti dostanete lístek s touto přesnou otázkou: „Souhlasíte s tím, aby orgány města Volary v samostatné působnosti bezodkladně podnikly veškeré kroky k realizaci uceleného obchvatu města, a to přednostně k výstavbě obchvatu silnice I/39 s navazujícím obchvatem silnice II/141, a zavázaly se k aktivní součinnosti při přípravě těchto staveb, včetně majetkoprávního vypořádání dotčených pozemků?“

Zjednodušeně řečeno: Odpovědi „ANO“ občané dají vedení města závazný mandát k tomu, aby aktivně prosazovalo a připravovalo stavbu uceleného obchvatu.

Důležité: Lístky do schránky nechodí

Referendum se koná ve stejných místnostech spolu s volbami do zastupitelstva (v pátek od 14:00 do 22:00 a v sobotu od 8:00 do 14:00) ve dnech 9. a 10. října. Pozor na jednu zásadní odlišnost od běžných voleb: hlasovací lístky pro referendum vám neprijdou předem do poštovní schránky. Obdržíte je až přímo ve volební místnosti.

Podmínka platnosti: 35 %

Aby bylo referendum ze zákona platné a jeho výsledek závazný, musí se ho zúčastnit alespoň 35 % oprávněných voličů. Každý hlas má tedy obrovskou váhu, protože i pouhá neúčast může rozhodnout.

Využijte prosím své právo svobodně rozhodnout o tom, jak chcete, aby Volary vypadaly, a zúčastněte se hlasování o referendu i o volbách do obecního zastupitelstva.

Tomáš Válek, zastupitel a zmocněnec přípravného výboru

Co nás čeká po prázdninách ve školce

Letní prázdniny jsme zahájili oslavou 100. výročí budovy naší mateřské školy v Revoluční ulici. Den otevřených dveří přinesl našim návštěvníkům krásné vzpomínky a milá setkání. Při této příležitosti jsme také založili novou kroniku školy. Nyní se již těšíme na další významné mezníky, které nás čekají.

Prázdniny byly plné slunečných dnů, vodních her a odpočinku na školní zahradě. Nyní se s radostí chystáme na nový školní rok se 125 zapsanými dětmi.

Hned na začátku září se zapojíme do výzvy „Pěšky do školy“, kterou jsme úspěšně

zkoušeli již loni. Věříme, že nás rodiče opět podpoří v soutěži o hodnotné ceny. Výzva proběhne v týdnu 14.–18. září 2026. Jako jedna z mála škol v Jihočeském kraji se staneme aktivními účastníky celoročního programu „Škola, kam se chodí pěšky“.

Nová certifikace: Pohybová školka

Během prázdnin se několik našich učitelů účastnilo školení „Školka v pohybu“, které ukončíme v říjnu. Staneme se tak certifikovanou pohybovou školkou – v Jihočeském kraji je jich zatím jen sedm.

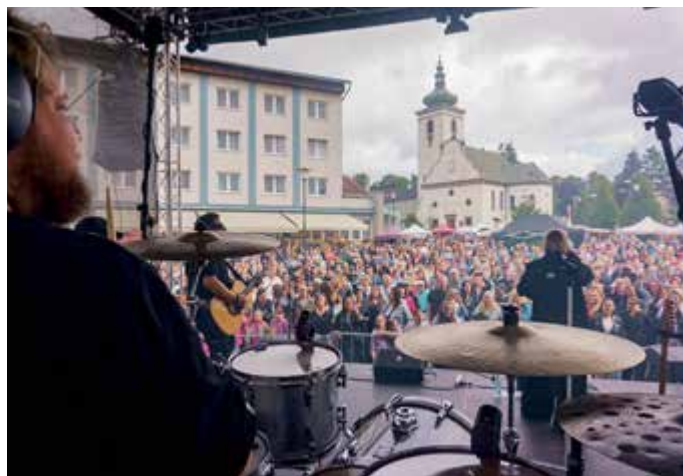
Školení nás naučí pracovat s dětskou

jógou, všestrannou pohybovou přípravou, tancem s dramatickými prvky a improvizací s technikami. Naše paní učitelky se také proškolily v oblasti zdravotní tělesné výchovy s prvky fyzioterapie. Všechny tyto aktivity budeme postupně integrovat do vzdělávacích témat na všech našich pracovištích.

O všech plánech a akcích vás budeme pravidelně informovat ve Volarském zpravodaji. Fotografie a další informace najdete na webu www.msvolary.cz.

Za kolektiv mateřské školy
Michaela Dědičová, ředitelka MŠ
foto jp

Volarská základní škola má nový vrhačský sektor, pomohli sponzoři i sami žáci

Na atletickém hřišti Základní školy Volary vyrostlo nové specializované sportoviště pro vrh koulí. Moderní sektor výrazně zkvalitní výuku tělesné výchovy i přípravu na sportovní soutěže.

Původní podmínky pro tuto atletickou disciplínu byly ve školním areálu nevyhovující. Vrhalo se do trávy, což komplikovalo regulérní měření výkonů i samotný průběh výuky a závodů. Vedení školy se proto rozhodlo situaci změnit a vybudovat moderní zázemí, které v celém regionu nemá obdoby. V rámci prachatického okresu jsme totiž pravděpodobně jedinou základní školou, která takto specializovaným vrhačským sektorem disponuje.

Realizace celého projektu by nebyla

možná bez solidarity a materiální pomoci místních firem a partnerů.

Velké poděkování za podporu patří:

Jan Štolka (Stavko) – za darování geotextilie a prosívky

Jiří Svintek (ARBORE s.r.o.) – za technickou a materiální podporu

Jiří Pešek – za dodávku stavebního betonu

Oto Ferenčík – za darování zemnicí pásy

Petr Zvonek – za pomoc při realizaci

Do budování nového sportoviště se aktivně zapojili také samotní žáci volarské školy. Ti pod dohledem pomáhali s finálními úpravami celého sektoru. Školáci tak ukázali, že jim na vzhledu a vybavení jejich školního areálu záleží, a získali k novému sportovišti ještě bližší vztah.

Nové vržiště je připraveno k plnému využití a nezbývá než popřát mladým volarským atletům mnoho úspěchů a nových osobních rekordů.

Mgr. Lukáš Svintek

Raději zešílet v divočině

se po Evropě, Africe, Severní Americe, Asii a Austrálii představí také na šestém kontinentu – v Jižní Americe.

Latinskoamerická premiéra filmu proběhne na mexickém filmovém festivalu Guanajuato International Film Festival. Do úplného výčtu kontinentů tak už chybí jen Antarktida.

Červenec v DDM Volary patřil táborům, pohybu a dobrodružství

Letní prázdniny jsou za námi a s nimi i první část letošních táborových dobrodružství. Červenec byl plný pohybu, tvoření, výprav, sportu a nových zážitků. Celkem jsme připravili čtyři tábory, z nichž každý nabídl dětem něco jiného. Všechny ale spojovala radost z pohybu, tvoření, objevování, společných výzev a času stráveného s kamarády.

Hned na začátku prázdnin se děti vydaly na tábor Na kole i po svých, který byl zaměřený na pohyb, putování a poznávání Šumavy. Nechyběly cyklovýlety, pěší výpravy ani cestování vlakem. Děti postupně odhalovaly jednotlivé části mapy a plnily úkoly inspirované příběhem Strážce Šumavy. Velkým zážitkem byla také výprava k řece Blanici, kde společně se strážcem NP Šumava nahlédly do míst, kam se běžně návštěvníci nedostanou. Dozvěděly se mnoho zajímavostí o perlorodce říční a také o významu čistoty řeky a ochraně jejího přirozeného prostředí. A kolik toho během týdne zvládly? Na kole společně našlapaly úctyhodných 75 kilometrů! Gratulujeme! Tábor zakončila závěrečná celodenní cyklo-

výprava po trase Volary – Mlynářovice – Blažejovice – Zbytiny – Volary, na jejímž konci děti čekalo také objevení pokladu od Strážce Šumavy.

Následoval sportovní příměstský tábor Letní olympijské hry. Děti si během týdne vyzkoušely různé sportovní aktivity, při kterých si mohly ověřit svou obratnost, rychlost, vytrvalost i týmovou spolupráci. Důležitou součástí tábora však nebyly jen sportovní výkony. Děti se seznamovaly také s principy fair play a olympijskými hodnotami a ctnostmi, jako jsou respekt, přátelství, čestnost, odvaha a vytrvalost. Učily se, že vítězství není jen o prvním místě, ale také o férovém jednání, podpoře ostatních, schopnosti nevzdát se, přijmout výsledek a pográtulovat soupeři.

Další červencový týden patřil táboru Kouzlo krabiček, kde děti každý den objevovaly nové kreativní výzvy. Čekalo je tvoření, hry a společné aktivity, při kterých mohly popustit uzdu své fantazii a vyzkoušet si různé výtvarné a rukodělné techniky. Výsledkem byly originální výrobky, ale také spousta radosti z vlastního tvoření.

Červencovou táborovou nabídku uzavřel pobytový tábor Sportáci na Lipně, který děti zavedl do Nové Pece. Dny byly naplněné různými sportovními aktivitami, při kterých si děti mohly vyzkoušet své dovednosti, překonávat vlastní hranice a užít si pohyb v krásném prostředí Lipenska. Součástí tábora však nebyl jen sport, ale také společné chvíle a čas strávený s kamarády. Týden mimo domov dětem přinesl také větší samostatnost a možnost vyzkoušet si, jaké to je postarat se o sebe a fungovat jako součást táborového kolektivu.

Za červencovými tábory tak zůstává spousta kilometrů na kole i pěšky, sportovních výkonů, tvořivých nápadů, výprav, her, smíchu a především nových přátelství. Děkujeme všem dětem za jejich nadšení, energii a chuť pustit se do nových výzev, rodičům za důvěru a vedoucím a instruktorům za jejich čas, péči a nasazení.

Červenec byl plný zážitků a prázdniny tím zdaleka nekončily. O tom, co dalšího děti zažily během druhé poloviny prázdnin, se s vámi podělíme v příštím čísle zpravodaje.

DDM Volary

Toto uteklo

Profesní učitelský čas se v loňském roce naplnil pro paní učitelku Ivanu Černou. Po 34 letech působení na Základní škole Volary odchází na zasloužený odpočinek.

Co Vás přivedlo k učitelskému povolání?

Moje skvělá paní učitelka z první třídy Eva Bachová na Prášilech a na druhém stupni pan učitel Václav Šafránek, který učil tělocvik, dějepis, přírodopis a zeměpis. Byl to velký sportovec, který nás vedl k pohybu a sportování.

Původně jsem chtěla studovat tělocvik a biologii, ze které jsem i maturovala. Studium tělesné výchovy však bylo v té době na fakultě v Českých Budějovicích zrušeno a z oborových kombinací, které připadaly v úvahu, zbylo studium ruského jazyka a občanské výchovy. V realitě školního života člověk následně učí všechno možné, i nemožné...

Na které škole jste začala vyučovat a našla jste se v povolání učitele hned?

Začínala jsem v Praze na Základní škole v Ústavní ulici. Působila jsem tam asi tři roky, do roku 1992. S dětmi jsem pracovala ráda od samého počátku. Dostala jsem hned třídnictví v páté třídě, 39 žáků. Troufla jsem si například s pomocí svého manžela jet se třídou stanovat na víkend do Nové Pece. Mnohé děti jely poprvé v životě vlakem, neuměly postavit stan, rozdělat oheň. Když rodiče našich žáků viděli, že

se o jejich děti někdo takhle stará, vodí je odpoledne ve volném čase po Praze, po památkách, které také v podstatě neznali, tak mě přijali se sympatiemi a všechno se dalo zvládnout.

Od roku 1992 působíte na volarské základní škole. Jak k tomu došlo?

V Praze jsme měli tak malý byt, že nebylo myslitelné jej obývat se čtyřčlennou rodinou. Přestěhovali jsme se tedy do Volar, kde již tehdy bydleli moji rodiče.

Vždycky jsem říkala, že nikdy nechci učit děti svých známých, kamarádů, ale jak se říká – odříkaného chleba největší kus. Zůstala jsem tedy 34 let.

Na co vzpomínáte z počátků působení ve Volarech nejraději?

V roce 1993 jsem dostala novou třídu. Byly to dětičky od páté třídy, takže tuhle třídu jsem měla nejdéle. A protože i moje děti byly malé, tak veškeré akce, které se konaly, se konaly společně jako rodina a moje třída. Přespávali jsme ve škole, jezdili jsme přespávat do přírody. V páté třídě jsme jeli na školní výlet na Křišťanovický rybník, abych se ubezpečila, že děti nebudou bez rodičů nějakým způsobem strádat. Dětem se to stanování

a pobyt v přírodě tak líbil, že jsme jej opakovali na jiných místech každý rok, a v deváté třídě jsme si troufli vyjet na týden do Itálie, do Bibione.

Ve školním roce 1996/97 Vás žáci nominovali do ankety Zlatý Ámos. Jak na to vzpomínáte?

Bylo to pro mě obrovské překvapení a zároveň jsem si uvědomovala, že moje práce asi má smysl, takže jsem z toho měla velkou radost. Žáci přijeli i s učiteli fandit do Prahy na finále. Ačkoli jsem anketu ve finále nevyhrála, měla jsem možnost vybrat pro své podporovatele jako odměnu zájezd.

2014 / 2015 – 6. B – Základní škola Volary

Pražské finále ankety Zlatý Ámos 1996/97

Zvolila jsem návštěvu rakouského zábavního parku Gänserndorf, kterou jsme si všichni velmi užili. Zahraničních cest jsme s dětmi podnikali v pozdějších letech ještě víc, to bylo v rámci našich volejbalových turnajů.

Takže jste se nakonec k výuce tělesné výchovy dostala?

Ano. S dětmi ze školy jsme chtěli být společně dohromady, trávili jsme spolu odpoledne hodně času a zjistili jsme, že nás „pinkání“ s míčem baví. Postupně jsme se zlepšovali a volejbalový kroužek při ZŠ Volary jsem vedla dvanáct let. Ze začátku byl smíšený, pro chlapce i pro dívky. Později jsme se nespokojili s tím, že jsme jenom v kroužku, chtěli jsme se poměřovat s ostatními týmy a vykrystalizoval se tým děvčat. Nejprve jsme jezdili hrát do Českého Krumlova „trojičky“, takový minivolejbal, a později jsme dostali pozvání do turnajů v okrese České Budějovice, a dokonce jsme hráli Pohár krajů. Takže jsme s děvčaty hrály v Nymburce, Plzni, Mladé Boleslavi, v Jihlavě... projezdily jsme opravdu spoustu měst. Spalo se většinou v tělocvičnách, hrálo se vždycky o víkend.

V roce 2002 jsme se zúčastnily mezinárodního turnaje v Eindhoven. Bylo tam osmdesát týmů ze všech možných zemí světa. Spaly jsme pod stany, vařily jsme si samy a vždycky, když jsme na turnaje do Nizozemska cestovaly, jsme měly možnost udělat přestávku v nějakém zajímavém městě. Viděly jsme Amsterdam, Brusel, Rotterdam, Bruggy a Paříž.

Jak jste se od volejbalu dostala k florbalu?

Jednou mě oslovil Míra Kučera s kamarády s tím, že potřebují dozor tělocvičně, kde si chtějí zahrát florbal. Tehdy jsem ani pořádně nevěděla, jaká pravidla tento sport má,

ale souhlasila jsem a začalo mě to bavit. Moje dcera se v té době seznámila s hokejistou, který se florbalu také věnoval, to byl pro nás velký impuls a hra nás nadchla. Od toho už byl jenom krůček k tomu, abych vytvořila nový kroužek, kterému jsem se věnovala dál. Zase amatérsky, hodně jsem odkoukávala za pochodu, od trenérů na soutěžích, hodně mi poradil zeť Roman Vráblík.

Každou svou třídu jsme měla také na tělocvik a florbal jsme samozřejmě také hráli. Jedna ze tříd se pro tenhle sport tak nadchla, že si „florbalky“ vozila i na stanování na školní výlety. A protože od florbalu není daleko k hokeji, tak se děti nadchly i pro něj. Jezdili jsme spolu s některými rodiči do Českých Budějovic jako třída fandit Motoru. Založili jsme v podstatě tradici „Třída fandí Motoru“, byli jsme úplně první, kteří jako školní třída přijeli tým do Budějovic podpořit.

Vy jste se sama jako dítě nějakému sportu věnovala?

Biatlonu, tedy střelbě a běhu. Na gymnáziu, na vysoké škole a v Praze jako vedoucí. Tehdy byl biatlon zaštiťován Svazarmem. Na něj jsem měla licenci na trenéra i na rozhodčí, tomu jsem rozuměla. Volejbal a florbal jsem se musela tak nějak amatérsky doučit. Ale protože byl člověk mladý a nadšený, s dětmi chtěl být, tak to šlo samo.

Jak jste se dostala k práci výchovného poradce na škole?

Tuto práci mi nabídla ředitelka školy, paní Eva Sýkorová. Výchovné poradenství jsem poté začala studovat na Karlově univerzitě. Na škole jsem spolupracovala se školní psychologkou Alenou Wagnerovou a zaměřovala se na profesní přípravu žáků a byla jsem zároveň metodikem prevence sociálně-patologických jevů. S paní učitelkou Kateřinou

Jandejskovou a Petrem Horálkem jsme byli v roce 2011/12 u zrodu Žakovského parlamentu ZŠ Volary. Zapojili jsme se do celostátního projektu Žakovský parlament na základní škole I. a poté jsme se stali konzultačním centrem pro Jihočeský kraj.

Kdo převezme v novém školním roce tuto práci?

Výchovné a profesní poradenství bude mít na starosti paní učitelka Veronika Kunčová, která má výchovné poradenství vystudováno a na předchozí škole na této pozici pracovala. Paní učitelka Klára Michlíčková, která se mnou parlament v posledních letech vedla, odešla před prázdninami na mateřskou dovolenou. Parlament budou mít na starosti mladé kolegyně: Lucie Irová, Simona Řitičková a Zuzana Friedecká. Metodikem prevence se stane nová školní psychologka Bára Čekalová. Moje dlouholetá spolupracovnice Alena Wagnerová totiž odchází po mnoha letech práce ve škole do důchodu jako já.

Co Vás na práci ve škole těšilo nevíce?

Nejvíce mě těšila práce s dětmi jako taková. Nejen při vyučování, ale i při volnočasových aktivitách. Mám radost, že jsem některé žáky přivedla ke sportu, k pobytu v přírodě a k vodáctví. Na to budu vždycky ráda vzpomínat. Byla jsem vždy potěšena, když se někteří žáci přišli po letech do školy ukázat, popovídat o svém životě a úspěších. Na všechny své třídy a žáky budu s láskou vzpomínat.

Děkujeme za rozhovor, přejeme vše, co se přát dá, a můžeme prozradit, že v dalším čísle VZ najdete rozhovor s PhDr. A. Wagnerovou.

Redakce Volarského zpravodaje

KULTURNÍ PŘEHLED

ZÁŘÍ 2026

čtvrtek 10. 9. 19:00	LAKOMEC SÁL KINA S každým poctivým uvedením této hry vzniká nový osobitý Lakomec, rozšiřující řady těch předchozích. V této inscenaci to je právě Pavel Zedníček, jehož komediální mistrovství s nádechem jemné melancholie, smysl pro detail i obrovská energie jsou zárukou dalšího zajímavého pohledu na tento věčný lidský typ. Divadlo Kalich přináší Lakomce současného, bez krajek a paruk, ale s krásou a jiskrou Molièrova jazyka. Oproštěný od kudrlinek nekompromisně nastavuje zrcadlo nám samotným přesně tak, jak to s neskutečnou chutí a odhodláním dělal už sám Molière svým současníkům. <i>divadelní představení, předprodej v infocentru, vstupné 350 Kč</i>	
čtvrtek 17. 9. 18:00	HISTORICKÁ VYCHÁZKA SE STAROSTKOU SRAZ V MUZEU Historický exkurz po starých Volarech s Martinou Pospíšilovou.	
sobota 19. 9. 20:30	SVĚTLA NAD BUNKRY MUZEUM LEHKÉHO OPEVNĚNÍ SOUMARSKÝ MOST Akce Světla nad bunkry je dobrovolnické připomenutí všeobecné mobilizace v roce 1938, kdy se nasvítí objekty předválečného československého opevnění po celé zemi, aby se uctila památka těch, kteří byli připraveni bránit vlast. Na území Šumavy a v okolí Soumarského mostu je také možné se zapojit do této akce a navštívit nebo se seznámit s místními bunkry.	
pondělí 21. 9. 15:00–17:00	NA KÁVU SE STAROSTKOU PŘED INFOCENTREM Neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami. <i>při nepřízní počasí v infocentru</i>	
středa 30. 9. 15:00	ZAMYKÁNÍ MUZEA S PEČENÍM, POHÁDKOU, DÍLNIČKAMI A OPÉKÁNÍM MUZEUM Odpolední rodinný happening na ukončení muzejní sezony. Jako již tradičně mistr pekař pan Janda napeče v peci dobroty, všichni se můžeme podívat na pohádku od Divadla Gustav Kašpárek v pekle, čeká vás vědomostní kvíz pro děti, prodej dětských knih a celé odpoledne završí opékání špekáčků. Špekáčky, chleba, hořčice a kečup k zakoupení na místě.	
středa 30. 9. 15:00	KAŠPÁREK V PEKLE MUZEUM Veselá komorní loutková pohádka od Divadla Gustav o nerozhodném Kubovi, kterému statečný Kašpárek pomůže rozehnat čerty v pekle, získat princeznu a půlku království. <i>divadelní představení pro děti</i>	

Připravujeme

čtvrtek 1. 10. 17:00	BESEDA S KARLEM FOŘTEM KNIHOVNA V rámci akce Týden knihoven (29. 9. - 4. 10. 2026) vás zve na poutavé vyprávění bývalého klatovského policisty a současného sušického spisovatele Karla Fořta, který ve své tvorbě čerpá z autentických kriminálních případů i ze života na Šumavě. <i>beseda, vstupné dobrovolné</i>	
-----------------------------------	---	--

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

úterý 13. 10. 17:00–19:00	SWAP OBLEČENÍ Recyklace je fajn, přineste z oblečení, co nepotřebujete, a odnese si něco jiného! A co když na výměnu nic nemáte? Nevadí, přijďte i tak a odnese si oblečení, které vám udělá radost. Jde hlavně o to, aby se oblečení dostalo k novým majitelům a bylo k užítku. Více informací o akci na FB Zóna bez peněz Volary – výměna oblečení. RADNIČNÍ SÁL
čtvrtek 15. 10. 16:00	ROZLÍTANÝ SLEPICE V kurníku „U dvou slepic“ spolu žijí dvě slepičí sestřenice. Jedna lítá s koštětem po dvorku jako splašená a druhá by raději lítala po všech čertech a o koště se ani neopřela. Zhýčkaná a světažnalá slepice Cimprlína se už ale nemůže dívat na to, jak její pracovitá sestřenice Bambulína bez ustání dře a rozhodne se zasáhnout! Podaří se Cimprlině přinutit Bambulínku k rekreaci? Najdou slepičky rovnováhu mezi úmornou prací a přílišným lenošením? To vše se, za doprovodu veselých písniček, dozvíte od našich Rozlítaných slepic v podání Divadla pod kloboukem. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i> SÁL KINA
sobota 17. 10. 19:00	VALČÍK TUČNÁKŮ Morini, majitel továrny na boty, hodlá uvést na trh nový produkt: revoluční pár bot! Říká jim Badaboty – samozouvací boty. Zorganizuje proto honosnou párty, aby si pro svůj nápad získal muže a mecenáše z velkého světa, hraběte Jeana-Patricka de Lagarandiera. Jenže po velkých přípravách se z večírku stane noc plná katastrof... a dále již prozrazovat nebudeme. Valčík tučňáků, který je nejnovějším titulem známého francouzského komediografa Patricka Haudecoeuira, uvidíme v provedení ochotníků z Divadla SušDivOch. <i>divadelní představení, vstupné 120 Kč</i> SÁL KINA

Také řešíte klasický problém: když chci dát něco do skříně, není kam, když chci něco obléknout, není co?
Lovíte raději v second handech než v „obchodáku“?
Máte ve skříní nenošené oblečení, ale je Vám líto ho jen tak vyhodit?

Pak právě pro Vás je určena

7. Zóna bez peněz Volary - výměna oblečení

v úterý 13. 10. 2026 od 17:00 do 19:00

v Radničním sále

Na místě bude roztríděné oblečení všeho druhu a Vy můžete u vchodu odložit to, co přinесete (vyprané a roztríděné do kategorií DÁMSKÉ SVRŠKY, DÁMSKÉ SPODKY (včetně šatů a overalů), PÁNSKÉ A DĚTSKÉ (a ostatní - doplňky, boty, bytový textil, hračky,...)) a odnést si to, co se Vám bude líbit. A co když doma na výměnu nic nemáte? Nevadí, přijďte i tak a odnese si oblečení, které Vám udělá radost. Jde hlavně o to, aby se oblečení dostalo k novým majitelům a dál sloužilo.

Těšíme se na Vás :-)

Více informací o akci na stejnojmenné FB události.

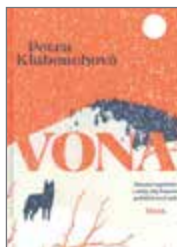

Knížní novinky

Beletrie

Klabouchová Petra: Vona

Příběh inspirovaný jedním z největších přírodních i lidských neštěstí Šumavy. Odlehle osady pod Huťským štítem čekají v dubnu 1853 na příchod jara. Marně. Dočkají se jen příválů sněhu, který všechno a všechny pohřbí. A taky hladu, neznámé epidemie, hrůzy a šílenství. Někteří si vyberou smrt, jiní se v boji o přežití zřeknou vlastního lidství. Ozvěnu té dávné tragédie si dodnes předávají potomci jednoho z rodů, zatímco hrůzná dědictví čeká na své odhalení. Román, který ctí horor i detektivku, vypráví prastarý příběh o boji dobra proti zlu a odpuštění proti nenávisti. Příběh o strachu a nepochopení, co přechází z otců na syny. Alespoň do momentu, kdy na scénu vstoupí ta, jež v mužském světě nemá ani právo na jméno – Vona.

Fieldingová Joy: Tajemství Jenny Cooperové

Dokážeme rozeznat pravdu od lži, když ji vypráví někdo, komu už není lehké uvěřit? Linda Davidsonová dochází pravidelně každý týden za svou nejlepší přítelkyní do pečovatelského zařízení. Právě tam potkáva dvaadvadesátiletou Jenny Cooperovou, podivínskou starou dámu s demencí. Ta jí bez ostychu prozradí, že v životě zabila několik lidí. Linda to považuje za blouznění nemocné mysli – dokud nezemře jeden z pacientů. Jenny byla poslední, kdo ho viděl živého. Mohla by být tahle křehká žena opravdu vražedkyní? Když se pak Linda pokouší zjistit, co je na tom pravdy, ani ve snu by ji nenapadlo, že se tím obrátí její život naruby...

Sci-fi

Carey M. R.: Brána nekonečna

Svět se možná blíží ke svému zániku. Pandonium je nejrozsáhlejší politická a obchodní aliance, jakou kdy multivesmír poznal. Toto společenství sdružuje miliony světů. Ve skutečnosti však jde jen o jeden svět – Zemi v mnoha různých realitách. A když se

Al stane hrozbou natolik závažnou, že by mohla zničit samotné základy, na nichž Pandonium stojí, musí aliance vynaložit všechny dostupné prostředky, aby toto nebezpečí eliminovala. Mezitím vědkyně Hadiz Tambuwalová, která na své vlastní Zemi hledá způsob, jak odvrátit blížící se environmentální kolaps, náhodou odhalí tajemství cestování napříč dimenzemi. Tento princip je klíčem k záchraně všech na umírající planetě.

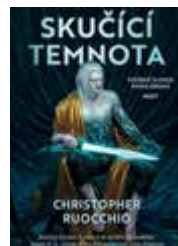
Ruocchio Christopher: Série Pojídač slunce – Císařství ticha (1. díl)

Epický sci-fi román vás uvede do příběhu Hadriana Marlowa. Hadrian se narodil do geneticky upravené aristokracie a místo nalinkované dráhy náboženského inkvizitora volí cestu vydědence. Cesta jej vede přes krvavé arény až k prvnímu osudovému střetu s hrůznou rasou Cielcin. Prolíná se zde akce, dvorské intriky a hluboké filozofické úvahy o lidskosti.

Ruocchio Christopher: Série Pojídač slunce – Skučící temnota (2. díl)

V následujícím druhém díle houstne atmosféra a příběh získává temnější nádech kosmického hororu. Hadrian je ztracen jako žoldnéřský kapitán a již půl století marně pátrá po planetě Vorgossos, aby navázal kontakt s krutými Cielcin a ukončil dlouhou válku. Čtenáře čeká výprava za hranice známého vesmíru, setkání s tajemnými Extrasolarians a nelehké zkoušky překračující hranice lidského chápání.

Naučná

Hubený Pavel, Krejčí Tereza, Krejčí František: Farář lesů

Podtitul: **Pojednání o Karlu Klostermannovi, šumavských lesích & jejich lidech**

Kniha popisuje z pohledu lesních odborníků Františka Krejčího a Pavla Hubeného a znalkyně Klostermannova díla Terezy Krejčí vytoužený a zčásti již viditelný návrat Šumavy k panenské krajině, jak ji ve svých románech a povídkách popsal Karel Klostermann. Podle autorů se naplnilo to, čeho se

básník před 130 lety obával a co kritizoval, a jeho popisy původních poměrů podávají překvapivě přesný obraz toho, co si národní park vytkl za cíl.

Palán Aleš: Za tichem – Šumava

Originální průvodce, který vás zavede do tajemných, romantických i zcela nečekaných zákoutí Šumavy. Pokud si myslíte, že Šumava je jen melancholická a malebná krajina, tato kniha vás přesvědčí o opaku.

Aleš Palán, autor známým svým přístupem „Ten, který mluvil se samotáři“, skrze rozhovory, eseje i románové prvky nabídne jedinečný pohled na Šumavu, který jinde nenajdete. Naučíte se například, proč je totemovým zvířetem Šumavy slon a proč právě Milouš Jakeš patří mezi největší smolaře této oblasti. Navštívíte místa s tajemnými názvy jako Pohádka, poznáte, jak odlišit skutečné cestující do Horní Vltavice a seznámíte se s životem místních samotářů.

Pro děti a mládež

Piumini Roberto: Velryba a velrybínek

Ilustrace: **Fallongo Cecilia**

Příběh o malých a velkých otázkách života, které proplovají časem jako vlny po moři. Velryba a velrybínek, maminka a její maličký. Velrybínek nikdy nepřestává mamince klást otázky a ona mu laskavě na všechno trpělivě odpovídá. Každý přece ví, že moře je veliké, ale zvídavost maličků je o moc větší... Pro předškoláky a jako první samostatné čtení.

Smolík Tobiáš: Jindra a příšerácká příroda

Ilustrace: **Smolík Jan**

V lese za městem nečíhají jen srnky a veverky. Jindra brzy zjistí, že česká krajina ukrývá mnohem podivnější obyvatele – tvory poťouchlé, příšerácké a překvapivě skutečné. Stačí se podívat pod smrkovou kůru, do hlíny nebo hluboko pod zem. Dobrodružný příběh zve čtenáře od osmi let na výpravu za tajemstvími české přírody. Vyprávění se střídá s encyklopedickými zajímavostmi, hádankami a úkoly. Kniha je vhodná pro samostatné čtenáře, školní projekty i společné čtení doma.

Týden knihoven

Tisíc podob čtení, nekonečno radosti

Tradiční celostátní kampaň Svazu knihovníků a informačních pracovníků ČR na podporu knihoven a čtenářství letos slaví jubilejní ročník. I naše knihovna se k ní připojí programem pro děti i dospělé. Přidejte se k nám a ukažte, jak vypadá vaše radost ze čtení!

Připravujeme pro vás:

literární program pro mateřské školy

✓ *Poprvé v knihovně, Jak vzniká kniha, Moje první čtení.*

středa 30. září 2026 – Muzeum

✓ *vědomostní kvíz pro děti*

✓ *prodej dětských knih*

čtvrtek 1. října 2026, 17:00 – Knihovna Volary

Srdečně vás zveme na besedu s **Karlem Fořtem**, bývalým klatovským policistou a spisovatelem ze Sušice, který ve své tvorbě čerpá z autentických kriminálních případů i ze života na Šumavě.

Beseda nabídne poutavé vyprávění o policejní práci na Šumavě v minulých desetiletích. Dozvíte se, jak vznikaly autorovy knihy inspirované skutečnými událostmi, uslyšíte ukázky z jeho tvorby a nebude chybět ani prostor pro vaše dotazy a společnou diskusi.

Autor je podepsán pod celou řadou knih; zde uvádíme pouze některé z nich: Případy šumavského policejního rady, Příběhy z poválečné Šumavy a Lovy na Šumavě.

Přijďte strávit příjemný podvečer ve společnosti autora. Těšíme se na vaši návštěvu!

Registrace dětských čtenářů zdarma. Amnestie na upomínky.

Aktuální informace o připravovaných akcích a jejich termínech najdete na našich webových stránkách, sociálních sítích a informačních vývěskách.

Spisovatel Karel Fořt přijede do Volar

V rámci letošního ročníku Týdne knihoven, který proběhne na přelomu září a října, se uskuteční i beseda s kriminalistou a spisovatelem Karlem Fořtem. A tak je na místě krátký úvod.

Karel Fořt (*1947 v Praze) je klatovský kriminalista ve výslužbě, český básník a spisovatel žijící v Sušici.

Je rodákem z Dejvic, ale druhým, stejně významným domovem se mu stala Šumava. V Sušici s drobnými přestávkami žije od roku 1966. Do její městské brány vkročil k vykonání základní vojenské služby a zůstal tam nejspíše již na věky.

Absolvoval střední odbornou školu, gymnázium, později Vysokou školu SNB, druhou fakultu VB, kdy po jejím ukončení získal v roce 1987 právníké vzdělání.

Profesní naplnění našel u služby kriminální policie v Klatovech. Významně přispěl k založení národní sekce International Police Association (IPA) v bývalém Československu. Po rozdělení republik v roce 1993 se stal prvním prezidentem IPA. Od roku 1990 do roku 2007 pracoval jako tiskový mluvčí, komisař sportovního klubu policie a zástupce ředitele policie v Klatovech. Po uvolnění své funkce mladším ještě rok pracoval jako analytik bezpečnostních činností a případů, aby v roce 2008 natrvalo odešel do penze. Svému životnímu poslání, práci pro druhé, obětoval celý svůj život.

Na sklonku profesní kariéry se začal intenzivněji věnovat psaní. Je známý především jako autor zbeletrizovaných kriminálních příběhů ze Šumavy a Pošumaví. Je rovněž autorem několika básnických sbírek a dopisovatelem řady časopisů. Publikoval také pod pseudonymem Karel Borfort.

Bibliografie Karla Fořta

AUTORSKÉ PUBLIKACE – PROZA:

- Vražda v Podlesí a další kriminalistické případy ze Šumavy (2010)
- Anděl smrti a další skutečné kriminalistické případy ze Šumavy (2011)
- Hyeny mezi námi a další skutečné kriminalistické případy ze Šumavy (2012)
- Stíny Šumavy (2013)
- Vražda pod Černou věží (2014)
- Osudy hrdinů drsné Šumavy (2015)
- Příběhy z poválečné Šumavy (2016), Příběhy z poválečné Šumavy 2 (2017)
- Smrt byla mým řemeslem (2017)
- Šumavská hora viděla vraha (2018)
- Příběhy z válečné a poválečné Šumavy (2018), Příběhy z válečné a poválečné Šumavy 2 (2019), Příběhy z válečné a poválečné Šumavy 3 (2025)
- Případy Šumavského policejního rady (2023), Případy Šumavského policejního rady 2 (2025)
- Lovy na Šumavě (2023), Lovy na Šumavě 2 (2024), Lovy na Šumavě 3 (2025)

AUTORSKÉ PUBLIKACE – POEZIE:

- Poetické vyznání (2007)
- Labyrint mé duše a mého srdce (2008)
- Mozaika střípků mého života (2009)
- Vzdálení na dosah (2011), spolu s Janou Fořtovou

SPOLUATOR PUBLIKACÍ

- Šumavští rodáci vzpomínají (2. a 5. díl) – příběhy z bouřlivých válečných a poválečných let (2016 a 2021)
- Šumava – Jak šel život na Březníku (2019)
- Démon pomsty – skutečné případy krimi (2019)
- Šumava – Za tajemstvím horských jezer (2020)
- Příspěvky v Levných sešitech detektivek – Příběhy skutečných zločinů

čtvrtek 17. 9. 2026, 18:00, sraz v muzeu

HISTORICKÁ VYCHÁZKA SE STAROSTKOU

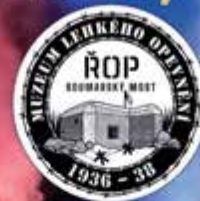

Historický exkurz po starých Volarech s Martinou Pospíšilovou.

MUZEUM LEHKÉHO OPEVNĚNÍ SOUMARSKÝ MOST

19. 9. 2026, 20:30

SVĚTLA NAD BUNKRY

zavíráme MUZEUM

**DIVADLO GUSTAV
KAŠPÁREK V PEKLE**

**30. 9. 2026
15:00**

**DĚTSKÝ KVÍZ
PRODEJ DĚTSKÝCH KNIH**

**Pečení v obecní peci
opekání spekáčků**

NA KÁVU SE STAROSTKOU

Naprostě reformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.

pondělí 27. 9. 2026

15:00 - 17:00

Volary

**před infocentrem
při nepřízní počasí
v infocentru**

Oslavenci měsíce – ZÁŘÍ 2026

1. Marie ZBOŘILOVÁ	15. Václav HAMRNÍK
2. Marie SAMKOVÁ	19. Martin ŠVAC
3. Marie PAVLÍKOVÁ	21. Věra JÍCHOVÁ
4. Marie MAŠTEROVÁ	22. Hana TROJÁKOVÁ
4. Jaroslava ŠIMANOVÁ	23. Jiří KALISTA
7. Marie MONDEKOVÁ	29. Jitka ČERNÁ
8. Hana ČECHOVÁ	29. Michal NAUMOV
14. Zdeňka TRNKOVÁ	

*Předsednictvo a výbor přeje všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 12. 9. 2026 by oslavila 75. narozeniny
paní

Marie Jacenková.

Dne 12. 11. 2026 to budou tři roky,
kdy nás navždy opustila.

S láskou vzpomínají manžel,
dcera, vnučka, vnuk a celá rodina.

*V životě se loučíme mnohokrát,
však s maminkou jen jednou.
A kdybychom své oči vyplakali,
její zpět se neohlédnou.*

Dne 19. 7. 2026 uplynulo 14 let,
kdy nás navždy opustila maminka a babička,
paní

Terezie Solusová.

S láskou a úctou vzpomínají
dcery Erika, Terezie, Jaroslava s rodinami.

*Čas jako by se zastavil,
bolest v srdci vrytá,
jen vzpomínka nám zůstane,
je v našich myslích skrytá.*

Dne 11. 7. 2026 jsme si připomněli
šesté smutné výročí, kdy nás navždy opustila
naše drahá a milovaná manželka, maminka,
babička a prababička,
paní

Marie Holá z Volar.

Stále na ni vzpomínají manžel,
sestra s bratrem,
dcera, vnoučata s rodinami a pravnoučata.

*Čas jako by se zastavil,
bolest v srdci vrytá,
jen vzpomínka nám zůstane,
je v našich myslích skrytá.*

Dne 13. srpna uplynulo 11 let,
kdy nás navždy opustila
paní

Milada Tržilová.

Stále s láskou vzpomínají dcery s rodinami.

*Vydala ses cestou, již chodí každý sám,
jen dveře vzpomínek jsi nechala dokořán.
Díky Ti za to, čím jsi nám v životě byla,
za každý den, jež jsi pro nás žila.*

Dne 26. 8. 2026 uplyne 16 let,
kdy nás navždy opustila milovaná maminka,
manželka, snacha, švagrová,
paní

Monika Sivoková.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

S láskou a úctou vzpomíná
rodina Sivokova,
Votavova a Bobkova.

17. září uplyne osm let od chvíle,
kdy odešel bez slůvka rozloučení můj manžel,
pan

Jaroslav Fučík.

Stále vzpomínají manželka Dana
a děti Petra a Jára s rodinami.

Dne 3. 9. 2026 je tomu již deset let,
kdy nás navždy opustil
pan

František Vávra.

S láskou stále vzpomínají
syn František a Jaroslav s manželkou,
vnoučata a pravnoučata.

Děkuji všem příbuzným, přátelům a známým, kteří se naposledy přišli rozloučit dne 17. 7. 2026 s mým manželem,
panem Karlem Procházkou.

Panu Františku Krátkému patří poděkování za slova na rozloučenou.
Marie Procházková

Když umění spojuje. Do Volar přijelo 22 umělců z devíti zemí

Poslední červencový týden patřily Volary již tradičně výtvarnému umění. Uskutečnil se zde jedenáctý ročník Výtvarného workshopu Volary, který letos přivítal 22 umělců z devíti zemí – Česka, Slovenska, Slovinska, Turecka, Itálie, Moldavska, Severní Makedonie, Lotyšska a Íránu. Během několika dní se tak šumavské město znovu proměnilo v místo mezinárodního setkávání, společné tvorby a kulturního dialogu.

Když před jedenácti lety vznikl první ročník workshopu, jeho základní myšlenka byla jednoduchá – vytvořit prostor, kde se mohou setkávat umělci různých generací, národností i výtvarných přístupů, sdílet své zkušenosti, vzájemně se inspirovat a především společně tvořit. Za více než deset let své existence však projekt tuto původní myšlenku výrazně překročil a stal se respektovanou mezinárodní platformou propojující umělce napříč zeměmi a kulturami.

Účastníci do Volar nepřijíždějí pouze proto, aby zde několik dní malovali. Poznávají Šumavu, místní prostředí a obyvatele, navazují nová přátelství a především spolu komunikují prostřednictvím jazyka, který nepotřebuje překlad – prostřednictvím umění.

Právě osobní setkávání je jednou z největších hodnot celého projektu. Díla, která během workshopu vznikají, jsou jeho viditelným výsledkem, neméně důležité jsou

však vztahy a mezinárodní spolupráce, které často pokračují dlouho po jeho skončení. Z kontaktů navázaných ve Volarech vznikají společné výstavy, zahraniční rezidence i další kulturní projekty. Výtvarný workshop Volary tak během let vytvořil síť lidí, které spojuje nejen umění, ale také vzájemná důvěra a přátelství.

Význam letošního ročníku podtrhla také mimořádná diplomatická účast. Závěrečné vernisáže se osobně zúčastnila velvyslankyně Moldavské republiky v České republice J. E. Gabriela Moraru a velvyslanec Slovinské republiky Aleš Balut. Jejich přítomnost byla nejen velkou poctou pro samotné umělce a organizátory, ale také potvrzením toho, že projekt pořádaný v malém šumavském městě získal během let výrazný mezinárodní přesah.

Jedenáctý ročník byl tradičně zakončen společnou vernisáží v Městské galerii Volary, kde byla veřejnosti představena díla vzniklá během workshopu. Výstava nabídla pestrou přehlídku současného výtvarného umění – rozdílné rukopisy, techniky, kulturní zkušenosti i pohledy na svět se zde setkaly v jednom společném prostoru.

„Po jedenácti letech už vím, že největší hodnotou workshopu nejsou jen obrazy, které zde vzniknou, ale především vztahy, které si odsud lidé odvázejí. Některá setkání ve Volarech během let přerostla v přátelství, společné

výstavy a projekty v různých zemích Evropy. A právě tehdy si člověk uvědomí, že umění skutečně dokáže spojovat lidi,“ říká zakladatel a organizátor Výtvarného workshopu Volary Vít Pavlík.

Výtvarný workshop však již dávno není pouze několikadenním setkáním umělců. Pro Volary představuje příležitost ukázat, že i menší město může být sebevědomým centrem současného umění a místem skutečného mezinárodního kulturního dialogu. Každý zahraniční účastník se navíc po návratu domů stává přirozeným ambasadorem Volar i celého regionu. Ze Šumavy si neodvážejí pouze svá díla, ale také vzpomínky na zdejší krajinu, českou pohostinnost a atmosféru místa, kde se lidé z různých zemí dokážou setkávat bez ohledu na jazyk, kulturu či hranice.

Jedenáct let existence Výtvarného workshopu Volary ukazuje, že původní myšlenka měla smysl. Z malé kulturní iniciativy vyrostl projekt, který dnes propojuje Volary se světem a vytváří vztahy, jež přetrvávají daleko za hranicemi jednoho týdne i jedné výstavy. A možná právě v tom spočívá jeho největší hodnota. Umění totiž nemusí měnit svět velkými gesty. Někdy stačí, když dokáže přivést lidi z různých koutů světa k jednomu stolu, do jednoho ateliéru a před jedno plátno.

Vít Pavlík, foto jp

Počasí ve Volarech – červenec 2026

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,4 °C	
minimální teplota	3,1 °C	24. 7.
maximální teplota	34,7 °C	31. 7.
maximální náraz větru	17,1 m/s	31. 7.
úhrn srážek	59,8 mm	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,5 °C	
minimální teplota	-1,5 °C	24. 7.
přízemní minimální teplota	-2,4 °C	24. 7.
maximální teplota	33,4 °C	31. 7.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	3x	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	15,1 °C	
minimální teplota	-1,2 °C	24. 7.
maximální teplota	34,6 °C	31. 7.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	3x	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	12x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	14,8 °C	
minimální teplota	-1,0 °C	24. 7.
přízemní minimální teplota	1,5 °C	24. a 25. 7.
maximální teplota	33,3 °C	31. 7.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	3x	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,0 °C	
minimální teplota	-0,2 °C	24. 7.
přízemní minimální teplota	-2,6 °C	24. 7.
maximální teplota	34,0 °C	31. 7.
maximální náraz větru	17,5 m/s	1. 7.
úhrn srážek	39,7 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	1x	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,7 °C	
minimální teplota	7,1 °C	24. 7.
maximální teplota	32,5 °C	31. 7.
úhrn srážek	57,2 mm	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	6x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	2x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,2 °C	
minimální teplota	5,0 °C	21. 7.
maximální teplota	33,8 °C	31. 7.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	0x	
letní den (max 25,0 °C a vyšší)	12x	
tropický den (max 30,0 °C a vyšší)	3x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (Šumava)	-4,4 °C
2. Rokytská slat (Šumava)	-4,3 °C
3.–4. Březník (Šumava)	-4,1 °C
3.–4. Horská Kvilda, u Hamerského potoka (Šumava)	-4,1 °C
5. Horská Kvilda (ČOV, Šumava)	-3,5 °C
6. Jelení (Krušné hory)	-2,9 °C
7. Žďárek (Šumava)	-2,7 °C
8. Knížecí pláně (Šumava)	-2,6 °C
9. Javoří pila (Šumava)	-2,4 °C
10. Kepelské Zhůří (Šumava)	-2,3 °C
11. Volary, Luční potok	-1,5 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz, www.meteo-sumava.cz

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Podruhé v historii Česka naměřen mrazotropický den

14. srpen 2026 se zapíše do historie české meteorologie. Na jediné meteostanici v Česku byl během jednoho dne zaznamenán teplotní rozsah od hodnoty pod bodem mrazu až po tropických 30 °C. Stalo se tak na stanici Volary, Mlýnský potok na Prachaticku.

Ráno v 5:55 SELČ zde teplota vzduchu ve standardní výšce 2 metry nad terénem klesla na **-0,8 °C**. O necelých jedenáct hodin později už bylo všechno úplně jinak. V 16:10 vystoupila teplota vzduchu na **30,1 °C**. Rozdíl mezi ranním minimem a odpoledním maximum tak dosáhl neuvěřitelných **30,9 °C**. Podle běžné klimatologické klasifikace tak byly během jediného kalendářního dne splněny podmínky hned pro dva velmi odlišné charakteristické dny – **mrazový den**, kdy minimální teplota vzduchu ve výšce 2 m nad zemí klesne pod 0 °C, a zároveň **tropický den**, při němž maximální teplota vzduchu dosáhne alespoň 30 °C. Taková kombinace je v českých podmínkách mimořádně vzácná. Dosud byla v celé historii měření zaznamenána pouze jednou.

První, a až do dnešního dne jediný potvrzený a ověřený případ tzv. mrazotropického dne, byl zaznamenán na šumavské stanici **Kvilda-Perla 2. srpna 2013**. Tehdy minimální teplota klesla na **-0,1 °C**, zatímco odpolední maximum dosáhlo **30,2 °C**. Po třinácti letech se tedy tato mimořádná situace opakuje – a opět na Šumavě. Tentokrát je navíc rozdíl mezi minimální a maximální teplotou ještě výraznější. Zatímco v roce 2013 činil **30,3 °C**, tentokrát na stanici Volary, Mlýnský potok dosáhl 30,9 °C. Naměřené extrémní hodnoty teploty vzduchu

z 14. srpna 2026 z automatizované stanice Volary, Mlýnský potok byly ještě týž den potvrzeny večerní kontrolou dat ze souběžného měření přesným dataloggerem. Šumava tak znovu potvrzuje, že z hlediska teplotních extrémů patří k meteorologicky nejzajímavějším oblastem na našem území.

V záznamech se na našem území objevuje ještě jeden mrazotropický den, a to z 29. července 1990 z Horské Kvildy. Ale tam se po inspekční kontrole ukázalo, že hodnoty maxima neodpovídají hodnotám z nedalekých stanic, což bylo ve výsledku způsobeno nesprávným usazením pásky v termografu pozorovatelem na příslušné stanici. Tehdejší zapsané maximum teploty vzduchu 30,8 °C bylo mimo skutečné hodnoty přibližně o tři stupně C. Doposud chybné údaje z této doby z Horské Kvildy nebyly validovány a v databázi opraveny.

K zaznamenání tohoto meteorologicky výjimečného charakteristického dne přispěla kombinace několika faktorů, které se na Šumavě mohou sejít. Základem je především **jasná noc, suchý vzduch a slabý vítr**. Za takových podmínek dochází k velmi intenzivnímu vyzařování zemského povrchu. Především v údolích a sníženinách se následně hromadí nejchladnější vzduch.

Ten je těžší než teplejší okolní vzduch a stéká do nižších poloh. Meteorologové v uplynulých dnech upozorňovali právě na výskyt suchého vzduchu, jasné oblohy a výrazného denního teplotního rozdílu. K tomu se přidává také sucho, které je na Šumavě a v jejím podhůří v posledních týdnech stále výraznější. Právě kombinace meteorologického a hydrologického sucha, suchého vzduchu, minimální oblačnosti, slabého proudění a specifického reliéfu šumavských údolí vytváří podmínky pro mimořádně velké rozdíly mezi ranní a odpolední teplotou.

Dnešní měření ve Volarech je zároveň dalším důkazem toho, jak zásadní roli hraje na Šumavě reliéf a nadmořská výška. Při zmíněných vhodných podmínkách zde vznikají silné teplotní inverze a minima mohou být výrazně nižší než na okolních svazích a hřebenech. Jakmile ale ráno vyjde Slunce, teplotní rozdíly se začnou rychle zmenšovat a v případě přílivu velmi teplého vzduchu může teplota během několika hodin vystoupat o desítky stupňů.

Dnešní případ je proto mimořádný nikoliv samotnou hodnotou minima nebo maxima, ale především jejich kombinací během jediného dne.

Ivo Rolčík

..... inverze

ROZVOZ OBĚDŮ

ZDARMA AŽ DO DOMU

CENA OBĚDŮ 139 Kč - POLÉVKA ZDARMA - k hlavním jídlům

- VÝROBA CHLEBÍČKŮ A LAHŮDEK
- ZAJIŠŤUJEME I ZÁKUSKY

Bistro

U mlsného trpaslíka

Starokasárenská 192
Prachatice
vedle Biblosu
tel.: 728 158 800

!!! NOVĚ LINKA I DO VOLAR !!!

Tak jsem se konečně dočkal! Ale co ty Volary?

Po čtyřech letech pravidelných návštěv zastupitelstva a mém nekonečném připomínání mohu slavit. U nádraží máme konečně lavičky a koše! Sice bez stromů, o které jsem žádal už tehdy, ale nebudme neskromní. Třeba na ně přijde řada v další pětiletce.

Volary jsou prý „město dřeva“, jak ráda a často opakuje paní starostka. Kromě našich krásných historických roubenek to ale bohužel moc vidět není. Dřevěné sochy tu dělal ještě starosta Vokurka, a to už je pěkných pár pátků. Když jsem vedení města osobně navrhl oživit náměstí dřevěnými žlaby s květinami, paní místostarosta mě rychle vyvedl z omylu: prý je to zbytečné, lidé by to prý rozkradli. Je smutné, když vedení města věří vlastním občanům tak málo, že raději neudělá vůbec nic.

A tím se dostáváme k místní tradici – nedotahování. Silnice v ulici 5. května je

dávno hotová, ale chodník před bytovkami stále chybí. V kasárnách vesele funguje divoké parkoviště kamionů bez jakékoliv dopravní úpravy. Dětské hřiště za školou je už rok bez lavičky, slibovaný koš na houpání kdesi uvízl a nesvítící přechod u Jahody se prý „nedá reklamovat“. Cítím z toho jedině: horší než když něco opravdu nejde, je stav, kdy se zkrátka nechce.

Zcela jasně to vidíme i na přístupu k referendu. Paní starostka nám tvrdí, jak ho podporuje, ale svůj podpis, stejně jako její zastupitelé, pod jeho vypsání nepřipojila. Čistička odpadních vod se neudělala za minulého vedení, a ani po čtyřech letech paní Pospíšilové nejsme nové čističce o krok blíže.

Zato u hotelu Bobík (nebo Schreiner?), tam se dějí věci! O převodu na Městské lesy se rozhodlo už předloni a všichni jsme viděli, co se odehrálo na červencovém zastupitelstvu. Po už investovaných 17 milionech

mělo dojít k nalití dalších 80 milionů, což paní starostka opět vřele podpořila. Na lavičku k nádraží čekáme čtyři roky, ale desítky milionů létají vzduchem.

A to mě přivádí k samotným Městským lesům. Bylo by totiž velmi fajn, kdyby se Městské lesy konečně staly skutečnou městskou firmou. Musí skončit ta absurdní éra, kdy jednatel Městských lesů de facto rozhoduje o městě, místo aby tomu bylo naopak a město řídilo svého jednatele. Zkrátka a dobře – ocas nesmí vrtěti psem.

Jsem už sice v důchodu, ale přesto pevně doufám, že se dožiju chvíle, kdy se ve Volarech začnou dělat věci pro lidi. Kdy to tu začne fungovat jako v normálním, moderním městě, a ne jako v ustrašeném socialistickém skanzenu.

Vratislav Dolejšek

Když se z kritiky stane předvolební pohádka

Tak jsem si ten příspěvek pana Dolejšky přečetla několikrát. A musím říct, že mě na něm nejvíc mrzí jedna věc – ne kritika samotná. Na kritiku má každý občan právo a vedení města ji musí umět přijmout. Mrzí mne ale způsob, jakým jsou jednotlivé věci poskládány tak, aby vznikl dojem, že se ve Volarech čtyři roky nic nedělá.

To prostě není pravda.

Ano, u nádraží jsou lavičky a koše. Ano, trvalo to déle, než bychom si přáli. Ale zrovna z lavičky u nádraží opravdu nejde dělat důkaz toho, jak město funguje či nefunguje. Stejně jako z jedné chybějící lavičky na hřišti nebo z jednoho přechodu.

Za poslední čtyři roky se ve Volarech řešily a realizovaly projekty za desítky milionů korun. Investovalo se do komunikací, veřejného prostoru, sportu, školství, bydlení, technické infrastruktury i služeb pro občany. Přípravovaly se další projekty, které nejsou vidět ze dne na den, protože město není domácnost, kde se něco koupí a druhý den je hotovo.

A právě u některých věcí v tomto příspěvku je potřeba říct i druhou polovinu příběhu.

Čistiřna odpadních vod se opravdu ne-

staví lusknutím prstu. Je to jedna z největších a nejnáročnějších investic, která město čeká. Nestačí říct „čtyři roky se nic neudělalo“. Musí se řešit projekt, technologie, pozemky, povolení, financování, dotace, a především takové řešení, které bude pro Volary dlouhodobě fungovat a nebude město stát zbytečně další desítky či stovky milionů.

Stejně tak je poněkud zvláštní vydávat za důkaz nezájmu města to, že někde ještě není chodník, lavička nebo koš. Město má desítky míst, která potřebují opravu, a nemůže být všechno hotové současně. To není výmluva. To je realita každé samosprávy.

A potom je tady hotel Schreiner (Bobík), Městské lesy a částka 80 milionů korun. Tady už bych opravdu doporučovala méně emocí a více přesnosti. O tak zásadních věcech se nerozhoduje podle toho, jestli se někomu líbí či nelíbí současné vedení města. Rozhoduje se podle ekonomiky, dlouhodobého přínosu pro Volary, rizik a možností města. A hlavně – o desítkách milionů korun se nerozhoduje tak, že by je starostka sama „nalila“ do nějakého projektu. Rozhodují o nich příslušné orgány města.

A dovolím si ještě jednu poznámku.

Je velmi snadné po čtyřech letech napsat seznam všeho, co ještě není hotové. Je mnohem těžší nést odpovědnost za město každý den. Za rozpočet. Za zaměstnance. Za investice. Za opravy. Za havárie. Za dotace. Za jednání s úřady. Za problémy, které občan často ani nevidí, protože je vedení města vyřeší dříve, než se k němu dostanou. Volary nejsou socialistický skanzen. Jsou město, které se mění. A kdo to nechce vidět, ten si může vybrat jednu lavičku, jeden chodník nebo jeden koš a kolem něj postavit celý svůj předvolební příběh.

My ale raději budeme dál dělat svou práci. Ne všechno se nám podařilo. Některé věci trvají déle, než bychom chtěli. Některé se musí přepracovat a některé jsme museli odložit.

Ale tvrdit, že se ve Volarech čtyři roky „nedělaly věci pro lidi“, je jednoduše nefér vůči všem, kteří na fungování města každý den pracují.

Předvolební kampaň může být ostrá. Ale fakta by měla zůstat fakty. A za těmi si jako vedení města stojíme.

Martina Pospíšilová
starostka

Práce nebo gesta?

Jsou lidé, kteří místo natáčení videí, sbírání lajků a budování své image raději tráví čas skutečnou prací. Opravené chodníky, připravené projekty, vyřízené dotace nebo hodiny jednání. To jsou věci, které se do krátkého příspěvku prostě nevejdou. Jenže jen tyto věci posouvají město dál.

Sociální sítě jsou skvělý nástroj, ale samy

o sobě nic nepostaví ani nevyřeší. Skutečné výsledky vznikají především každodenní poctivou prací, která bohužel není tolik vidět.

Až budete příště hodnotit, kdo pro město něco dělá, zkuste se podívat nejen na počet příspěvků nebo sledujících, ale hlavně na to, co za člověkem skutečně zůstává.

Kritizovat je velmi snadné. Budovat je mnohem těžší. A některé věci nejsou otázkou hodin, ale měsíců trpělivé práce a jednání. Typickým příkladem je třeba příprava ČOV – výsledek je vidět až na konci, ale cesta k němu bývá dlouhá a často pro veřejnost neviditelná.

Jana Marková

Otevřený dopis

Vážená městská rado!

Je mi bezmála 80 let a ke své každodenní cestě z domova na Starém městě až na konec Budějovické ulice většinou používám skládací elektrokolo. Vozovka z Volar na Lipno bývá obousměrně hustě frekventovaná automobily, motorkami, karavany, kamióny, autobusy a zemědělskou technikou. Vedle silnice, od železničního přejezdu až k cíli mojí cesty, vede nově upravený půlkilometrový chodník. Je po celé své délce velmi dobře přehledný a v době, kdy tudy projíždím, na něm většinou nebývá jediný chodec.

Právě na tomto úseku mojí cesty jsem vystavován konfrontaci s dopravními předpisy: mám pokračovat po silnici a svojí pomalou jízdou narušovat plynulost dopravy, vytvářet možné kolizní situace a ohrožovat bezpečnost svoji i ostatních, nebo udělat dopravní přestupek s nulovou společenskou nebezpečností jízdou po prázdném chodníku, kde logicky nikoho neohrožuji,

a před hustým provozem chránit vlastní bezpečí?

Se sousedskou ohleduplností a respektem k ostatním využívám ke svojí cyklojízdě i nový chodník. Pokud jde o chodce, ctím a uznávám jejich prioritu. Po celé trase je totiž nespočet možností, jak se chodcům bezpečně uhnout, nepřekážet a nebránit jim v chůzi. A když to jinak nejde, nedělá mi problém z kola sesednout a cestu uvolnit.

V průběhu jednoho týdne na začátku srpna se mi ale opakovaně přihodila nepříjemná situace. Z výrazně pomalovaného auta, které mě po silnici míjelo, na mě jeho řidič křičel něco v tom smyslu, že chodník není cyklostezka a má sloužit chodcům. To, co mi tak nevhodným způsobem sděloval, vím i já. Ale považuji za nepatřičné, aby na mě někdo neznámý z jedoucího auta cokoliv pokřikoval a ještě k tomu moralizoval, když při tom sám porušuje dopravní vyhlášku, protože se nesoustředí na vlastní jízdu a patřičně se nevěnuje řízení.

Nedlouho na to se ke mně dostala infor-

mace, že město za 100 000 měsíčně najalo do října k zajištění dohledu v „místních problémových lokalitách“ soukromou bezpečnostní agenturu a dal jsem si události dohromady. Pracovník agentury si z jedoucího auta zřejmě vyhodnotil, že narušování pořádku a bezpečnosti ve Volarech se opakovaně dopouštím já, letitý senior jízdou na skládacím kole po prázdném chodníku, a „zakročil“. Podle mého soudu však neadekvátně, neprofesionálně, bez dostatečné znalosti místa a místních poměrů.

Kdo přichází pracovně do kontaktu s dalšími lidmi, by měl umět k druhým přistupovat s určitou empatií, slušností, odpovídajícím respektem a i se smyslem pro realitu. To bez diskuze platí i u soukromých bezpečnostních služeb.

V mém případě jsem tohle všechno ale u pracovníka bezpečnostní agentury, kterou město pro své občany najalo a platí z obecní pokladny, bohužel postrádal.

Svatopluk Vokurka

Proč má město bezpečnostní agenturu

V poslední době se objevila kritika využívání služeb bezpečnostní agentury ve Volarech. Proto považujeme za důležité stručně vysvětlit, proč jsme se pro tuto službu rozhodli.

Bezpečnostní agentura nebyla najata kvůli jednomu konkrétnímu občanovi ani kvůli jednotlivým událostem. Jejím úkolem je především dohled nad veřejným pořádkem, řešení rušení nočního klidu, prevence vandalizmu a ničení městského majetku, a zvýšení bezpečnosti a pocitu bezpečí

v problémových lokalitách. Právě v letních měsících, kdy je ve městě více lidí a bohužel také více případů narušování veřejného pořádku, považujeme její přítomnost za potřebnou. Nejde o službu proti občanům, ale pro občany. Pokud při konkrétním incidentu došlo ze strany pracovníka agentury k nevhodnému nebo neprofesionálnímu jednání, samozřejmě nás to mrzí a budeme se touto situací zabývat. Od každého, kdo pracuje pro město, očekáváme slušnost, respekt a profesionální vystupování.

To ale nic nemění na důvodu, proč jsme tuto službu objednali.

Chceme, aby se lidé ve Volarech cítili bezpečně, aby byl chráněn veřejný prostor a majetek města a aby se dodržoval noční klid a veřejný pořádek.

Bezpečnostní služba tedy není namířena proti našim občanům. Je tu právě proto, aby chránila prostředí, které patří nám všem.

Rada města

Komunální volby nejsou parlamentní politika

Blíží se komunální volby a s nimi čas rozhodování, komu svěříme vedení města. Vždy jsem věřil, že ve Volarech jsou volby především o lidech – o těch, které známe a víme, jak pracují a co za nimi zůstává. Stále více se ale i do místní politiky dostávají celostátní způsoby uvažování, politické značky, hesla či osobní spory.

Pokud za některou kandidátkou stojí politická strana nebo hnutí, je podle mě správné, aby to volič věděl a měl kompletní informace.

Stejně důležité je podívat se na to, co se ve Volarech v posledních letech skutečně podařilo. Současné vedení má za sebou konkrétní stavby a investice – opravené

chodníky, komunikace i veřejné osvětlení. Stejně zásadní jsou i méně viditelné investice do vodovodů a kanalizací.

Klíčovým tématem je voda. Chceme vybudovat novou hlavní čistírnu odpadních vod a pokračovat v modernizaci odlehčovací komor. Přestože při přípravě narážíme na úřední požadavky a musíme hledat finančně i technicky náročnější varianty, náš cíl zůstává jasný: čistší voda, fungující infrastruktura a odpovědnost vůči naší krajině.

Kritika i opozice k demokracii patří. Diskuse by však měla být věcná a pravidla musí platit pro všechny občany stejně. Nechceme vést politiku prostřednictvím útoků

na sociálních sítích, kde se často objevují jen informace vytržené z kontextu. Raději chceme naši práci ukazovat konkrétními výsledky.

Text píše z pozice místostarosty a člena sdružení nezávislých kandidátů PRO VOLARY – Jihočeši 2012.

Ve Volarech se všichni známe a potkáváme. Před volbami uslyšíme mnoho hesel, slibů i kritiky. Než se rozhodneme, položme si otázku: Co se za poslední volební období skutečně udělalo? Nevolíme totiž značky ani billboardy, volíme lidi a jejich odvedenou práci.

Bohuslav Kub

Olympiáda dětí a mládeže

Než začaly prázdniny, proběhla v hlavním městě naší republiky Praze Olympiáda dětí a mládeže. Za Jihočeský kraj byli v nominaci i volarští mladí sportovci Dominika Honnerová a Tomáš Štefan Suchý v kategorii U 13 v kategorii stolní tenis. Veronika získala ve velké konkurenci 7. místo a Tomáš byl rovněž ve velké konkurenci osmý. Oba získali velké zkušenosti a oba měli velkou radost ze své první olympiády.

Tomáš potom ještě reprezentoval klub ARBORE Volary na Mistrovství ČR v kategorii U13, kde postoupil do bojů v play off. Novou sezonu začne jako republiková osmička v kategorii U13, a v U15 jako třicítka, což je výborný výsledek.

Oběma přejeme hodně štěstí v nové sezóně a aby jim to s celuloidovým míčkem a sítí na stole šlo velmi dobře.

Ladislav Beran

Tatran Volary má nové posily

Maxim Naumov, Václav Mikulášek a Jakub Vairich se po skončení dorosteneckého věku vrací do mateřského klubu.

Trenér mládeže Roman Iliev připravil v polovině srpna Náborový den fotbalistů ročníku 2019 a mladší. Ke spokojenosti organizátorů i samotného Romana Ilieva se přihlásilo dvacet dětí, což je krásný počet.

Ladislav Beran

Fotbalová sezóna 2026 /2027 začíná

Fotbalová sezóna 2026/2027 se zahájí 28. srpna, kdy Tatran v IX. lize zajíždí do Svaté Maří a první zápas doma ho čeká 13. 9. v souboji s Vacovem B. Za zmínku stojí derby se Zbytinskými, které se odehraje 5. 9. ve Zbytínách.

Mladší žáci a starší příprava zahájí 22. 8. a mladší příprava 4. 9.

Ladislav Beran

Z chátrající budovy moderní posilovna

Bývalá kasárna se rozrostla o nově opravený objekt. Když dnes člověk vstoupí do posilovny spolku Tsunami ve volarských bývalých kasárnách, jen stěží uvěří, jak dlouhou a náročnou cestu má toto místo za sebou.

Moderní zázemí, vytápění tepelným čerpadlem, solární panely na střeše a stále se rozrůstající členská základna jsou výsledkem desítek let práce lidí, kteří nikdy nepřestali věřit, že sport si zaslouží důstojné podmínky.

Historie silového sportu ve Volarech sahá přibližně do roku 1979. Právě tehdy se skupina nadšenců začala věnovat silovému trojboji a posilování. Navzdory skromným podmínkám dosahovali závodníci velmi dobrých výsledků na krajských i republikových soutěžích a vychovali řadu úspěšných reprezentantů regionu. Jedno však měli společné. Dlouho neměli vlastní stálé zázemí. Začátky spíše připomínali kočovný život. Cvičilo se tam, kde bylo zrovna místo. Sportovci se postupně stěhovali z bývalé ubytovny zaměstnanců Českých drah na proti nádraží, využívali prostory dnešního muzea a mnozí dodnes s úsměvem vzpomínají na tréninky za oponou v místním kinosále.

Významný okamžik přišel okolo roku

1998, kdy město nabídlo do pronájmu chátrající objekt v areálu bývalých kasáren. Tehdy zde působil klub Stamigym. Nájem se sice každoročně obnovoval, ale sportovci konečně získali místo, které mohli alespoň částečně považovat za svůj domov.

Nová kapitola se začala psát v roce 2006, kdy pomyslnou štafetu převzal TSUNAMI KLUB VOLARY. Právě od této chvíle se začal rodit příběh dnešní posilovny. V roce 2010 se díky obrovskému úsilí dobrovolníků podařilo objekt odkoupit a začít s jeho postupnou přeměnou.

Budova byla tehdy ve velmi špatném technickém stavu. Využívala se jen velmi malá část objektu, topilo se nejprve akumulací kamny a kamny na dřevo, později byl pořízen kotel. Původně se využívala jen polovina objektu. Ve druhé polovině padaly staré stropy doslova na hlavu. Tehdy se odvezly dvě Tatry suti. Všechno stálo na práci přibližně dvacítky nadšenců. Sami připravovali dřevo na topení, po práci přicházeli na brigády a každá vydělaná koruna se investovala zpět do oprav.

Symbolem této doby je dodnes původní benchpressová lavice z roku 1979. Stále slouží a připomíná dobu, kdy se sport ve Volarech budoval hlavně odhodláním a chutí něco dokázat.

Rekonstrukce postupovala pomalu, ale vytrvale. Peníze pocházely především z členských příspěvků a zodpovědného hospodaření spolku. Postupně vznikly nové stropy, opravila se střecha, provedly se nové izolace, podlahy, elektroinstalace, udělalo se ústřední topení i kotelna.

Každý další rok znamenal další viditelný krok vpřed.

Jak přibývala kvalita zázemí, rostl i zájem veřejnosti. Z původních dvaceti členů se postupně stal klub se 150 pravidelně platícími členy. Na střeše pracují solární panely, vytápění zajišťuje tepelné čerpadlo a celý objekt prošel rozsáhlou proměnou. Přesto práce nekončí.

Dalším cílem klubu je obměna a rozšíření cvičebních strojů. Ve srovnání s tím, co bylo třeba překonat v minulosti už je to nyní ale příjemná výzva.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem těm, kteří se podíleli a podílejí na budování našeho klubu, za jejich práci a nadšení, bez kterého by se akce takto velkého rozsahu nikdy nedala zrealizovat.

/se souhlasem autora/

Za TSUNAMI KLUB VOLARY
Předseda: Zbyněk Kuboň

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ!

Ještě, než se společně podíváme na historii škol ve Volarech a blízkém okolí, pojďme si ve stručnosti nastínit vývoj školství v šumavských kopcích. Ta se oficiálně začala psát roku 1774 vznikem Všeobecného školního řádu, ve kterém Marie Terezie zavedla povinnou školní docházku, čímž na Šumavě začaly postupně vznikat jednotlivé školy. V horských vesnicích byly postaveny školy malotřídní, ve kterých se mnohde zprvu učilo jen v zimních měsících – tedy v době, kdy děti nemusely pomáhat v hospodářství. Před povinnou školní docházkou jsou zmínky o necentralizované výuce či o vyučování tzv. po chalupách. Zároveň měli lepší přístup ke vzdělání ti, kteří si to mohli finančně dovolit.

Nejstarší zmínky o malotřídních školách pocházejí ze Záblatí (r. 1565), Chrobolch (r. 1589), Ktiše (r. 1626), Zbytin (r. 1722) či z Horní Vltavice (r. 1724).

Tereziánské a následně josefínské reformy se mimo povinnou školní docházku zasadily třeba i o kontrolu vzdělávání školním dozorem, farářem, nebo školním inspektorem.

Ve školních reformách z let 1868 až 1870 je zavedeno vytvoření dvoustupňového systému, tedy prvního stupně pětiletého a druhého stupně (tzv. měšťanské školy) tříletého. Dále je v nich zdůrazněno omezení církevního dohledu vyjma výuky náboženství a dostupnost školství bez ohledu na víru.

V kopcovitém terénu museli často žáci překonávat velké vzdálenosti z domova do školy, což vedlo v mrazivém období k zřizování zimních škol a expozitur. Problémem byl rovněž národnostní boj a zajištění školního financování. V roce 1880 tak vznikl Deutscher Schulverein (od roku 1918 pak Deutscher Kulturverband). Česká strana následně založila Ústřední Matici školskou. Roku 1883 vznikl v Českých Budějovicích Deutscher Böhmerwaldbund, který si dal za cíl podporu němčiny nejen v příhraničí, ale i zakládání nových elitních škol. Pro Volary je tento spolek významný i v souvislosti s železnicí, neboť se podílel na zavedení vlakového spojení z Českých Budějovic právě do Volar.

Deutscher Böhmerwaldbund zaniká v roce 1938, aby po roce 1945 znovu ožil jakožto sdružení vysídlenců. Roku 1884 vzniká v Praze jako reakce na předchozí spolek Národní jednoty pošumavská, která podporuje Čechy v poněmčených částech země, zakládá ryze české školy, buduje knihovny a čítárny, přispívá chudým dětem na školní pomůcky či oblečení. Tento spolek zaniká roku 1939. Za druhé světové války jsou v oblasti Sudet zrušeny všechny české školy, výuka v pohraničí probíhá pouze v němčině.

Po konci války dochází k odsunu většiny německého obyvatelstva a k příchodu reemigrantů. Výuka probíhá výhradně v českém jazyce.

A jak to vypadalo se školní výukou ve Volarech? Nepřímá zpráva o existenci školy pochází z roku 1600. V soupisu obyvatel je uvedeno jméno jistého Andého, kterého je možné považovat za prvního volarského učitele. Roku 1604 je dochována zmínka o Kašparu Payrovi, jež je toho času školním mistrem. O šest let později je dochován záznam o dalším volarském učiteli Marxovi Gedellerovi, který později současně zastával funkci městského písaře. V této době bylo vcelku obvyklé, že vyučující zastával zároveň i funkci v městské správě.

První písemně doložený záznam o školní budově pochází z roku 1629, kdy byla ve městě vedle fary postavena dřevěná škola s bytem pro pana učitele. V roce 1763 byla škola přestavěna (dům čp. 2), avšak i tato budova postupně přestala vyhovovat narůstajícímu počtu žáků. Roku 1847 tak dochází k rozšíření domu o několik dalších tříd. Z větších prostor se však volarští žáci neradovali dlouho, neboť při velkém požáru roku 1863 došlo k částečnému vyhoření – budova pak musela projít rozsáhlou rekonstrukcí. S výstavbou další nové školní budovy bylo započato roku 1898 (čp. 127). Stavba této německé obecné a měšťanské školy trvala dva roky a podíleli se na ní stavitelé Engelbert Hois a Ignaz Herbst a sochař Franz Haselsteiner. Při otevření

Školní budova z roku 1900

V původní škole dnes sídlí ZUŠ

Česká menšinová škola

měla 22 tříd a jednu učitelskou místnost. Stará budova (čp. 2) nadále sloužila jako dívčí obecná škola.

Prvním ředitelem v nově postavené budově se stal Felix Toft. Škola se vyznačovala dvěma zvláštnostmi. Jednak se zde topilo rašelinou z nedalekého Soumarského mostu a také po stranách chodeb byly zřízeny regály na odkládání žakovské obuvi – dřeváků. Aby si děti na chlup stejnou dřevěnou obuv nepletly, byla do regálů uschována podle zasedacího pořádku. Děti si dřeváky pak směly nazout až před školní budovou.

Během druhé světové války byla škola přeměněna na čtyřtřídní Hauptschule. Do roku 1940 byla školní docházka pouze osmiletá, po tomto roce pak devítiletá. Na sklonku druhé světové války byly obě školy (německá obecná dívčí škola v čp. 2 a německá obecná a měšťanská škola v čp. 127) uzavřeny. V jejich prostorách byl zřízen lazaret a zázemí pro uprchlíky. Během listopadu 1945 byli uprchlíci přesídleni do

bývalého pracovního tábora „Pod Kalvárií“ a do chlapecké školy se nastěhovala česká vojenská posádka, která zde sídlila do května 1946.

Z předválečného období nesmíme zapomenout zmínit ještě českou státní menšinovou a mateřskou školu (čp. 448). Ta vznikla na počátku 20. let 20. století a její první třída sídlila v budově dřevařské školy. Významnou úlohu na jejím vzniku měl přednosta železniční stanice Jan Tolar, který pomáhal organizovat český menšinový život pomocí Národní jednoty pošumavské. Nová školní budova byla slavnostně otevřena v srpnu 1931. Řídícím učitelem se stal Bohumil Vinš – pedagog, vlastivědný autor a pozdější předseda místního odboru Národní jednoty pošumavské. Česká výuka skončila ve Volarech na podzim roku 1938, kdy byla česká menšina nucena město opustit. Za války sloužila budova jako německá mateřská škola či pro potřeby německého vojska. Na konci války je krátce

obsadila americká armáda, aby se vzápětí stala stanicí SNB.

Ještě bychom zde měli zmínit dřevařskou školu, kde se vyučovalo truhlářství, dřevosoustružnictví a řezbářství. Původně sídlila na Starém městě v České ulici čp. 121. V roce 1900 byla zahájena stavba nové budovy v Soumarské ulici, která byla dokončena o čtyři roky později. Na konci války krátce fungovala jako německá vojenská nemocnice. V roce 1948 byla z důvodu nedostatku žáků výuka přesunuta do Volyně. Poté připadla budova Technolenu, později ji využívala Jitona Soběslav jako dýhárnou. Dnes je budova ve správě města.

O vývoji školní docházky po válce se dozvídáme nejlépe z kroniky obecné školy ve Volarech. Jak již bylo zmíněno, všechny tři školní budovy ještě v létě 1945 sloužily jiným účelům. V létě nastoupil do Volar nový učitel František Bárta. Díky němu a dalším učitelům se podařilo 1. září 1945 z menší školy čp. 2 vystěhovat lazaret. Byla

Žáci ze Stögrový Huti

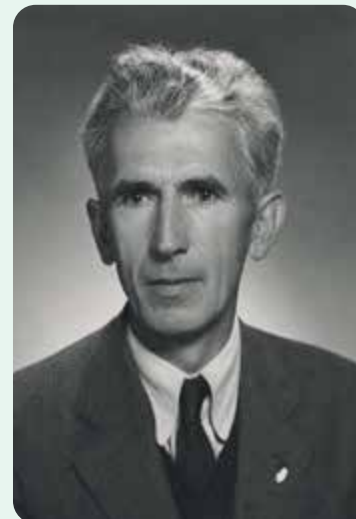
Učitelé s žáky připravují dřeva na topení (1945)

Školní rok 1960–1961

Dřevařská škola z roku 1904

František Bárta

však nutná důkladná dezinfekce celé budovy. Budova tak byla „navrácena“ ke svému původnímu školnímu účelu dne 17. září 1945. V srpnovém zápisu bylo do školních lavic zapsáno 35 českých dětí a do mateřské školy pak dětí 20. V září téhož roku však musel být učiněn dodatečný zápis, neboť se počet dětí ve městě, z důvodu nové vlny osidlování, měnil. Z německých dětí byly přijaty pouze ty, jejichž rodiče měli antifašistický průkaz. Z celkového soupisu žáků v prvním poválečném roce vyplývá, že školu v pěti ročnících navštěvovalo celkem 120 žáků, z toho 52 žáků národnosti české a 68 žáků národnosti německé. Školní docházka je polodenní, kdy se střídá obecná a měšťanská škola.

Z kroniky měšťanské školy lze vyčíst, že ve školním roce 1945/1946 navštěvovalo docházku celkem 86 dětí, z toho 24 Čechů a 62 Němců. Poměrně zajímavý je školní obvod, který zahrnoval mimo samotné Volary osadu Sv. Magdalena, Horní a Dolní Sněžnou, Chlum, Dobrou, Cudovice, Mlynářovice, Stögrovu Huť a Nové Chalupy. V prvních poválečných letech se počty žáků značně měnily z důvodu odsunu německých obyvatel a řada nových osídlenců se stěhovala dál do vnitrozemí. Pro nedostatek místa byla jedna třída obecné a měšťanské školy přesunuta v listopadu 1946 do prostor budovy dřevařské školy.

Ve školním roce 1948/1949 došlo ke změně názvu školy z obecné na národní a z měšťanské na střední. Během let 1946 až 1949 došlo k rekonstrukci školní budovy čp. 127, aby i zde byla v září 1949 zahájena výuka. Dne 5. 9. byl oficiálně zahájen školní rok slavností na náměstí. Správou této střední školy byl pověřen Václav Eybl. Od téhož roku jsou při jednotlivých školách zřizovány družiny. Ve školním roce 1950/1951 je zavedeno plošné oslovení učitelů – souduhu učitel. Roku 1952 jsou pro nejmenší děti v budově bývalého truhlářství Nepe-

řený čp. 473 zřízeny jesle. Na konci roku 1957 byla zkolaudována nová tělocvična u školní budovy čp. 127. Téhož roku je zprovozněna dílna v bývalém vojenském zbrojkladu na Starém městě (čp. 81). Pro potřeby školní družiny byla opravena budova čp. 173 (u Volarského potoka), která byla zprovozněna v listopadu 1964.

Kapacita školních budov však byla nedostačující, proto se město rozhodlo k výstavbě nové školy. Do té doby se střídavě využívalo prostor v budovách čp. 46 v ulici Soumarské, či čp. 22 na náměstí v bývalých kancelářích JZD. Dne 30. června 1978 byl slavnostně položen základní kámen. Nově vystavěná školní budova čp. 512 byla slavnostně otevřena 28. 8. 1981 a učí se v ní dodnes. Ve školní budově čp. 127 došlo v lednu 2010 k poslednímu zápisu prvňáčků.

Ve Volarech jsou v současnosti dvě mateřské školy. Ta v Revoluční ulici čp. 448 je významná z pozice předválečné české menšiny, zatímco budova předškolního

vzdělávání na Sídlišti Míru reprezentuje poválečné rozšíření kapacity v modernizujícím se městě.

Nejvíce žáků od konce druhé světové války bylo ve školním roce 1965/1966, kdy jejich počet dosáhl čísla 823.

Z dostupných zdrojů je jisté, že historie ve školních lavicích má ve Volarech dlouhou a bohatou tradici.

Všem žákům a učitelům přejeme vykročení tou správnou nohou do nového školního roku!

Klára Singerová

Zdroje a materiály:

Za poskytnutí materiálů děkuji paní J. KREJSOVÉ.

R. KUBITSCHKE, V. SCHMIDT: Volary a Volarští, Volary 2015

K. BERGMANN: Standesausweis der Lehrerschaft, Reichenberg 1933
Almanach k 20. výročí, Základní škola Volary, 2001

www.skolnibudovy.cz

Položení základního kamene nové školy

VALČÍK TUČŇÁKŮ

francouzská komedie Patricka Haudecoeura

režie Věra Holá Tůmová

sobota 17. října 2026

19:00

sál kina Volary

vstupné 120 Kč
předprodej v infocentru

NECHTE SI ZDARMA ZKONTROLOVAT

ZRAK

Zabere to jen pár minut.

 Rychlé testování zraku

 Bez objednání

 Pro všechny dospělé
od 18 let

 Odborné poradenství

 středa 2. září 2026
středa 23. září 2026

 13:00 17:00

 **Informační centrum, Náměstí 325,
Volary**

*Víte, jak
dobře vidíte?*

Akce probíhá v rámci osvětové kampaně **Péče o zrak**
ve spolupráci s **městem Volary**.

Pořádá Mezinárodní sdružení optiků a optometristů ČR.

MEZINÁRODNÍ
SPOLEK
OPTIKŮ A
OPTOMETRISTŮ

BAUSCH+LOMB

R
RODENSTOCK

Až do nedávna to byla pro mě jedna z mnoha zbořených volarských roubenek, o níž jsem spíše jen tušil, kde stála. Až když se ozval Jörg Friedl, že se jeho předek narodil v domě čp. 94, jsem si na tuto fotografii vzpomněl. A opravdu, při zvětšení snímku nese číslo popisné 94. Stál výše, než jsem si myslel. Ačkoli se to na první pohled nezdá, byl až posledním v řadě na této straně někdejší Lichtauerské ulice. A právě zde se 10. června narodil Adolf Friedl, potomek jednoho z nejstarších volarských rodů.

32. VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

22. - 23. srpna 2026

DĚKUJEME ZA PODPORU

ZEFA

Ing. Zdeněk Kašpar

OBCHODSERVIS PRACHATICE s.r.o.

TISKARNA ČERNÝ s.r.o.

ČEVAK

ČSOB Pojišťovna

